Eiropas Savienības
Oficiālais Vēstnesis

C 146

Izdevums latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

58. sējums

2015. gada 4. maijs

Saturs

IV *Paziņojumi*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2015/C 146/01 Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 1

V *Atzinumi*

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2015/C 146/02 Apvienotās lietas C-464/13 un C-465/13: Tiesas (ceturtā palāta) 2015. gada 11. marta spriedums (*Bundesarbeitsgericht* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Europäische Schule München/Silvana Oberto* (C-464/13), *Barbara O'Leary* (C-465/13) Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas skolu statūti — Eiropas skolu apelācijas padomes kompetence lemt par darba līgumu uz noteiktu laiku, ko Eiropas skola noslēgusi ar pedagogu, ko nav pārcēlusi vai norīkojusi darbā dalībvalsts 2

2015/C 146/03 Lieta C-538/13: Tiesas (piektā palāta) 2015. gada 12. marta spriedums (*Lietuvos Aukščiausiasis Teismas* (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *eVigilo Ltd/Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiskā iepirkuma līgumi — Direktīvas 89/665/EEK un 2004/18/EK — Vienlīdzīgas attieksmes un pārskatāmības principi — Izraudzītā pretendenta saikne ar līgumslēdzējas iestādes ekspertiem — Pienākums ņemt vērā šo saikni — Pienākums pierādīt eksperta neobjektivitāti — Šādas neobjektivitātes ietekmes uz novērtējuma galīgo rezultātu neesamība — Termiņi prasību celšanai — Līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas abstrakto kritēriju apstrīdēšana — Šo kritēriju skaidrošana pēc tam, kad paziņots izsmeļošs līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas pamatojums — Kritērijs par piedāvājumu atbilstības tehniskajām specifikācijām līmeņa novērtēšanu 3

LV

2015/C 146/04 Lieta C-577/13: Tiesas (astotā palāta) 2015. gada 12. marta spriedums (*High Court of Justice (Chancery Division)* (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Actavis Group PTC EHF, Actavis UK Ltd/Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Cilvēkiem paredzētas zāles — Regula (EK) Nr. 469/2009 — 3. pants — Papildu aizsardzības sertifikāts — Šī sertifikāta saņemšanas nosacījumi — Zāles, kurās daļēji vai pilnībā ir tā pati aktīvā viela — Secīga laišana tirgū — Aktīvo vielu kombinācija — Aktīvās vielas agrāka tirdzniecība zāļu ar vienu aktīvo vielu formā — Vairāku sertifikātu no tā paša patenta iegūšanas nosacījumi — Pamatpatenta aktīvo vielu grozījums 4

2015/C 146/05 Lieta C-594/13: Tiesas (devītā palāta) 2015. gada 12. marta spriedums (*Bundesfinanzhof* – (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *"go fair" Zeitarbeit OHG/Finanzamt Hamburg–Altona* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — PVN — Direktīva 2006/112/EK — 132. panta 1. punkta g) apakšpunkts — Ar sociālo aprūpi un nodrošinājumu cieši saistītu pakalpojumu sniegšanas atbrīvojums no nodokļa — Jēdziens "struktūras, kuras atzītas par sociālās labklājības struktūrām" — Pagaidu darba aģentūra — Kvalificēta aprūpējošā personāla nodrošināšana — Atbrīvojuma no nodokļa nepiemērošana. 4

2015/C 146/06 Lieta C-628/13: Tiesas (otrā palāta) 2015. gada 11. marta spriedums (*Cour de cassation* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Jean-Bernard Lafonta/Autorité des marchés financiers* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Direktīva 2003/6/EK — 1. panta 1. punkts — Direktīva 2003/124/EK — 1. panta 1. punkts — Iekšējā informācija — "Precīza rakstura informācijas" jēdziens — Iespējamā ietekme uz finanšu instrumentu cenām noteiktā virzienā. 5

2015/C 146/07 Lieta C-175/13: Tiesas (devītā palāta) 2015. gada 10. februāra rīkojums (*Riigikohus* (Igaunija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Liivimaa Lihaveis MTÜ/Eesti-Läti programmi 2007–2013 Seirekomitee* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 267. pants — Prasība par lēmumu lūgt prejudiciālu nolēmumu — Strīda neesamība lietā, ko izskata iesniedzējtiesa — Acīmredzama nepieņemamība. . . . 6

2015/C 146/08 Lieta C-494/13 P: Tiesas (septītā palāta) 2015. gada 22. janvāra rīkojums – *GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Villiger Söhne GmbH* Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Grafiska krāsaina preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus "LIBERTE american blend" uz zila fona — Kopienas grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdiskus elementus "La LIBERTAD", īpašnieka iebildumi — Reģistrācijas atteikums 6

2015/C 146/09 Lieta C-495/13 P: Tiesas (septītā palāta) 2015. gada 22. janvāra rīkojums – *GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Villiger Söhne GmbH* Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Grafiska krāsaina preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus "LIBERTE american blend" uz sarkana fona — Kopienas vārdiskas preču zīmes "La LIBERTAD" īpašnieka iebildumi — Reģistrācijas atteikums. 7

2015/C 146/10 Lieta C-496/13 P: Tiesas (septītā palāta) 2015. gada 22. janvāra rīkojums – *GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Villiger Söhne GmbH* Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Grafiska krāsaina preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus "LIBERTE american blend" uz sarkana fona — Kopienas vārdiskas preču zīmes "La LIBERTAD" īpašnieka iebildumi — Reģistrācijas atteikums. 7

2015/C 146/11 Apvienotās lietas C-587/13 P un C-588/13 P: Tiesas (devītā palāta) 2015. gada 15. janvāra rīkojums – *Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA, Telefónica SA*/Eiropas Komisija Apelācija — Spānijas nodokļu tiesību aktos paredzēta atbalsta shēma — Uzņēmumu ienākuma nodokli reglamentējoša tiesību norma, kas ļauj Spānijas teritorijā reģistrētajiem uzņēmumiem norakstīt nemateriālo vērtību, kas rodas, iegādājoties līdzdalību šajā teritorijā nereģistrētos uzņēmumos — Lēmums, ar kuru valsts atbalsta shēma atzīta par nesaderīgu ar kopējo tirgu 8

2015/C 146/12 Lieta C-621/13 P: Tiesas (devītā palāta) 2015. gada 11. februāra rīkojums – *Orange*/Eiropas Komisija, Francijas Republika, *Département des Hauts-de-Seine, Sequalum SAS* Apelācija — Tiesas Reglamenta 181. pants — Valsts atbalsts — Publiskā pakalpojuma izmaksu kompensācija par ļoti augstas caurlaidības elektronisko sakaru tīkla uzstādīšanu un uzturēšanu 8

2015/C 146/13 Lieta C-624/13 P: Tiesas (devītā palāta) 2015. gada 11. februāra rīkojums – *Iliad SA, Free infrastructure SAS, Free SAS*/Eiropas Komisija, Francijas Republika, Polijas Republika, *Département des Hauts-de-Seine* Apelācija — Tiesas Reglamenta 181. pants — Valsts atbalsts — Publiskā pakalpojuma izmaksu kompensācija par ļoti augstas caurlaidības elektronisko sakaru tīkla uzstādīšanu un uzturēšanu 9

2015/C 146/14 Lieta C-688/13: Tiesas (sestā palāta) 2015. gada 28. janvāra rīkojums (*Juzgado Mercantil de Barcelona* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – tiesvedība, ko ierosinājusi likvidējamā *Gimnasio Deportivo San Andrés SL* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 99. pants — Uzņēmuma pāreja — Darba ņēmēju tiesību aizsardzība — Direktīvas 2001/23/EK interpretācija — Maksātnespējas procesa piemērošana uzņēmuma nodevējam — Garantija, ka uzņēmuma ieguvējs nepārņem konkrētas nodotā uzņēmuma parādsaistības 9

2015/C 146/15 Lieta C-68/14: Tiesas (piektā palāta) 2015. gada 3. februāra rīkojums (*Tribunale ordinario di Aosta* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Equitalia Nord SpA/CLR di Camelliti Serafino & C. Snc* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 106. un 107. pants — Konkurence — "Valsts atbalsta" jēdziens — Valsts tiesību akti — Ēku izmantošana institucionāliem mērķiem — Nomas maksas samazināšana — Pamatlietas faktiskie apstākļi un tiesiskais regulējums — Pietiekamu precizējumu neesamība — Vajadzība saņemt atbildi uz prejudiciālajiem jautājumiem — Precizējumu neesamība — Acīmredzama nepieņemamība 10

2015/C 146/16 Lieta C-296/14: Tiesas (sestā palāta) 2015. gada 5. februāra rīkojums – Grieķijas Republika/Eiropas Komisija Apelācija — Valsts atbalsts — Valsts garantēti bezprocentu aizdevumi, kurus Grieķijas iestādes ir piešķīrušas labības nozares lauksaimniecības sabiedrībām — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu — Acīmredzami nepieņemama un acīmredzami nepamatota prasība. 11

2015/C 146/17 Lieta C-305/14: Tiesas (devītā palāta) 2015. gada 10. februāra rīkojums (*Tribunalul Satu Mare* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Sergiu Lucian Băbășan/Inspectoratul Județean de Poliție Satu Mare* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — Valsts tiesību akti, saskaņā ar kuriem publiskas pulcēšanās organizēšanai ir nepieciešams saņemt iepriekšēju atļauju — Savienības tiesību īstenošanas neesamība — Acīmredzama Tiesas kompetences neesamība 11

2015/C 146/18 Lieta C-374/14 P: Tiesas (otrā palāta) 2015. gada 12. februāra rīkojums – *Walcher Meßtechnik GmbH*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelācija — Tiesas Reglaments — 181. pants — Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes "HIPERDRIVE" reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Vispārīgais vienlīdzīgas attieksmes princips 12

2015/C 146/19 Lieta C-23/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 20. janvārī iesniedza *Tribunal de première instance de Namur* (Beļģija) – kriminālliета pret *Sébastien Andre* 12

2015/C 146/20 Lieta C-43/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2014. gada 4. decembra spriedumu lietā T-595/13 *BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2015. gada 4. februārī iesniedza *BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH* 13

2015/C 146/21 Lieta C-46/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 5. februārī iesniedza *Tribunal Central Administrativo Sul* (Portugāle) – *Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica Lda (Ambisig)*/*AICP – Associação de Industriais do Concelho de Pombal* 14

2015/C 146/22 Lieta C-62/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 9. decembra spriedumu lietā T-176/13 *DTL Corporación*/ITSB 2015. gada 11. februārī iesniedza *DTL Corporación, S. L.* 14

2015/C 146/23 Lieta C-67/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 12. februārī iesniedza *Tribunale Amministrativo per la Sardegna* (Itālija) – *Mario Melis* u.c./*Comune di Loiri Porto San Paolo, Provincia di Olbia Tempio* 15

2015/C 146/24 Lieta C-68/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 13. februārī iesniedza *Grondwettelijk Hof* (Beļģija) – *X*, otra lietas dalībniece: *Ministerraad* 16

2015/C 146/25 Lieta C-79/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2014. gada 17. decembra spriedumu lietā T-400/10 *Hamas*/Padome 2015. gada 20. februārī iesniedza Eiropas Savienības Padome 17

2015/C 146/26 Lieta C-84/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 19. februārī iesniedza *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) – *Sonos Europe BV*, otrs lietas dalībnieks: *Staatssecretaris van Financiën* 18

2015/C 146/27 Lieta C-85/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2014. gada 9. decembra spriedumu lietā T-70/10 *Feralpi*/Komisija 2015. gada 19. februārī iesniedza *Feralpi Holding SpA*. 18

2015/C 146/28 Lieta C-86/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2014. gada 9. decembra spriedumu lietā T-92/10 *Ferriera Valsabbia* un *Valsabbia Investimenti*/Komisija 2015. gada 20. februārī iesniedza *Ferriera Valsabbia SpA, Valsabbia Investimenti SpA* 19

2015/C 146/29 Lieta C-87/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2014 gada 9. decembra spriedumu lietā T-85/10 *Alfa Acciai*/Komisija 2015. gada 20. februārī iesniedza *Alfa Acciai SpA*. 21

2015/C 146/30 Lieta C-88/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2014. gada 9. decembra spriedumu lietā T-90/10 *Ferriere Nord*/Komisija 2015. gada 20. februārī iesniedza *Ferriere Nord SpA* . . 23

2015/C 146/31 Lieta C-89/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2014. gada 9. decembra spriedumu lietā T-83/10 *Riva Fire*/Komisija 2015. gada 24. februārī iesniedza *Riva Fire SpA*, likvidācijas procesā. 24

2015/C 146/32 Lieta C-90/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 12. decembra spriedumu lietā T-544/08 *Hansen & Rosenthal KG* un *H & R Wax Company Vertrieb GmbH*/Eiropas Komisija 2015. gada 24. februārī iesniedza *Hansen & Rosenthal KG* un *H & R Wax Company Vertrieb GmbH* 26

2015/C 146/33 Lieta C-91/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 25. februārī iesniedza *Gerechtshof Amsterdam* (Nīderlande) – *Kawasaki Motors Europe NV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane* 27

2015/C 146/34 Lieta C-96/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 26. februārī iesniedza *Tribunal de grande instance de Nanterre* (Francija) – *Saint Louis Sucre SA*, kas ir *Saint Louis Sucre SNC* tiesību pārņēmēja/*Directeur général des douanes et droits indirects*. 28

2015/C 146/35 Lieta C-104/15: Prasība, kas celta 2015. gada 3. martā – Eiropas Komisija/Rumānija 29

2015/C 146/36 Lieta C-112/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 4. martā iesniedza *Østre Landsret* (Dānija) – *Kødbranchens Fællesråd acting on behalf of Århus Slagtehus A/S* u.c./*Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Fødevarestyrelsen* 30

2015/C 146/37 Lieta C-116/15: Prasība, kas celta 2015. gada 6. martā – Eiropas Parlaments/Eiropas Savienības Padome 30

2015/C 146/38 Lieta C-507/13: Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 9. decembra rīkojums – Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome, persona, kas iestājusies lietā: Eiropas Komisija. 31

2015/C 146/39 Lieta C-56/14: Tiesas 2015. gada 27. janvāra rīkojums (*Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Openbaar Ministerie/Marc Emiel Melanie De Beuckeleer, Michiel Martinus Zeeuws, Staalbeton NV/SA* 31

2015/C 146/40 Lieta C-116/14: Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 10. decembra rīkojums – Eiropas Komisija/Portugāles Republika 32

2015/C 146/41 Lieta C-225/14: Tiesas priekšsēdētāja 2015. gada 23. janvāra rīkojums (*Tribunal d'instance de Dieppe* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Facet SA/Jean Henri*. 32

2015/C 146/42 Lieta C-236/14: Tiesas priekšsēdētāja 2015. gada 20. janvāra rīkojums – Eiropas Komisija/Īrija, persona, kas iestājusies lietā: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste. 32

2015/C 146/43 Lieta C-412/14: Tiesas 2015. gada 14. janvāra rīkojums (*Amtsgericht Rüsselsheim* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Dagmar Wedel, Rudi Wedel/Condor Flugdienst GmbH* 32

Vispārējā tiesa

2015/C 146/44 Lieta T-89/09: Vispārējās tiesas 2015. gada 17. marta spriedums – *Pollmeier Massivholz*/Komisija Valsts atbalsts — Valsts pasākumi, kas attiecas uz kokzāģētavu Hesenes federālajā zemē — Prasība atcelt tiesību aktu — Sūdzības iesniedzējam adresēta vēstule — Nepārsūdzams akts — Nepieņemamība — Lēmums, ar kuru konstatēta valsts atbalsta neesamība — Formālas izmeklēšanas procedūras neuzsākšana — Nopietnas grūtības — Valsts atbalsta elementa aprēķināšana valsts garantijās — Komisijas paziņojums par valsts atbalstu garantiju veidā — Grūtībās nonācis uzņēmums — Valstij piederoša zemesgabala pārdošana — Tiesības uz aizstāvību — Pienākums norādīt pamatojumu 33

2015/C 146/45 Lietas T-195/11, T-458/11, T-448/12 un T-41/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 18. marta spriedums – *Cahier* u.c./Padome un Komisija Ārpuslīgumiskā atbildība — Aizliegums tāda vīna ražotājiem, kas saražots no diviem mērķiem paredzētām vīnogu šķirnēm, pašiem veikt vīna, kas saražots no diviem mērķiem paredzētām vīnogu šķirnēm, ar izcelsmes norādi daudzuma, kas pārsniedz parasti saražoto daudzumu, destilēšanu par spirtu — Valsts iestāžu veikta šā tiesiskā regulējuma piemērošana 34

2015/C 146/46 Lieta T-611/11: Vispārējās tiesas 2015. gada 17. marta spriedums – *Spa Monopole*/ITSB – *South Pacific Management* ("Manea Spa") Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes "Manea Spa" reģistrācijas pieteikums — Agrākas Beniluksa vārdiskas un grafiskas preču zīmes "Spa" un agrāka Beniluksa vārdiska preču zīme "LES THERMES DE SPA" — Relatīvi atteikuma pamati — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts 34

2015/C 146/47 Lieta T-30/12: Vispārējās tiesas 2015. gada 18. marta spriedums – *IDT Biologika*/Komisija Piegāžu publiskā iepirkuma līgumi — Uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūra — Trakumsērgas vakcīnu piegāde Serbijā — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Līguma slēgšanas tiesību piešķiršana citam pretendentam — Atlases kritēriji — Acīmredzama kļūda vērtējumā 35

2015/C 146/48 Lieta T-466/12: Vispārējās tiesas 2015. gada 17. marta spriedums – *RFA International*/Komisija Dempings — Krievijas izcelsmes ferosilīcija imports — Pieteikumu par samaksāto antidempinga maksājumu atmaksāšanu noraidījums — Eksporta cenas noteikšana — Viena ekonomiska vienība — Dempinga starpības noteikšana — Tādas metodes piemērošana, kas atšķiras no sākotnējā izmeklēšanā izmantotās — Apstākļu maiņa — Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 9. punkts un 11. panta 9. punkts 36

2015/C 146/49 Lieta T-250/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 18. marta spriedums – *Naazneen Investments*/ITSB – *Energy Brands* ("SMART WATER") Kopienas preču zīme — Atcelšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme "SMART WATER" — Faktiska izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. pants 36

2015/C 146/50 Lieta T-384/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 18. marta spriedums – *Intermark*/ITSB – *Coca-Cola* ("RIENERGY Cola") Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes "RIENERGY Cola" reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas grafiska preču zīme "Coca-Cola" un agrāka Kopienas vārdiska preču zīme "COCA-COLA" — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts. 37

2015/C 146/51 Lieta T-412/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 19. marta spriedums – *Chin Haur Indonesia*/Padome Dempings — Velosipēdu, kas nosūtīti no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, imports — Galīgā antidempinga maksājuma, ko piemēro Ķīnas izcelsmes velosipēdu importam, attiecināšana uz šo importu — Apiešana — Sadarbības neesamība — Regulas (EK) Nr. 1225/2009 13. un 18. pants — Pienākums norādīt pamatojumu — Kļūda vērtējumā 38

2015/C 146/52 Lieta T-413/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 19. marta spriedums – *City Cycle Industries*/Padome Dempings — Velosipēdu, kas nosūtīti no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, imports — Galīgā antidempinga maksājuma, ko piemēro Ķīnas izcelsmes velosipēdu importam, attiecināšana uz šo importu — Apiešana — Sadarbības neesamība — Regulas (EK) Nr. 1225/2009 13. pants — Pienākums norādīt pamatojumu — Kļūda vērtējumā — Vienlīdzīga attieksme — Piekļuve lietas materiāliem 38

2015/C 146/53 Lieta T-66/15: Prasība, kas celta 2015. gada 12. februārī – *Alsharghawi*/Padome 39

2015/C 146/54 Lieta T-76/15: Prasība, kas celta 2015. gada 18. februārī – *KENUP Foundation* u.c./*EIT* 40

2015/C 146/55 Lieta T-118/15: Prasība, kas celta 2015. gada 6. martā – Slovēnija/Komisija 41

2015/C 146/56 Lieta T-458/12: Vispārējās tiesas 2015. gada 5. marta rīkojums – *Générations futures*/Komisija 42

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2015/C 146/57 Lieta F-73/13: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 17. marta spriedums – *AX*/ECB Civildienests — ECB darbinieki — Disciplinārlieta — Disciplinārsods — Atlaišana — Tiesības uz aizstāvību — Piekļuve disciplinārlietas materiāliem — Piekļuve informācijai un dokumentiem par citiem dienestiem — Saprātīgs termiņš — Disciplinārās komitejas sastāva tiesiskums — Disciplinārās komitejas konsultatīvā loma — Smagāks sods salīdzinājumā ar ieteikto — Pienākums norādīt pamatojumu — Dienesta vadīšana — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Soda samērīgums — Atbildību mīkstinoši apstākļi — Atbildību pastiprinoši apstākļi — Iebilde par prettiesiskumu. 43

2015/C 146/58 Lieta F-97/13: Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums – *Gyarmathy*/*FRA* Civildienests — Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras personāls — Pagaidu darbinieki — Pieņemšana darbā — Paziņojums par vakanci — Kandidatūras noraidīšana 43

2015/C 146/59 Lieta F-24/14: Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2015. gada 18. marta spriedums – *Rajala*/ITSB Civildienests — Ierēdņi — Novērtējums — Novērtējuma ziņojums — Snieguma vispārējs vērtējums — Saskaņotība 44

2015/C 146/60 Lieta F-27/14: Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2015. gada 18. marta spriedums – *DK*/EĀDD Civildienests — EĀDD darbinieki — Ierēdnis — Disciplinārlieta — Atstādināšana no amata bez pensijas tiesību samazinājuma — Civildienesta noteikumu IX pielikuma 25. pants — Notiekošs kriminālprocess — Iecēlējinstitūcijai un krimināltiesai iesniegto faktu identiskums. 45

2015/C 146/61 Lieta F-51/14: Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2015. gada 18. marta spriedums – *Ribeiro Sinde Monteiro*/EĀDD Civildienests — EĀDD personāls — Ierēdnis — Paaugstināšana amatā — Civildienesta noteikumu 43. pants un 45. panta 1. punkts — Visu amatā paaugstināmo ierēdņu nopelnu salīdzinošs izvērtējums — EĀDD dienestu ieteiktie ierēdņi un ierēdņi, kuriem ieteikuma nav — Novērtējuma ziņojumu ņemšana vērā — Vienīgi burtiski vērtējumi 45

2015/C 146/62 Lieta F-61/14: Civildienesta tiesas (viena tiesneša palāta) 2015. gada 24. marta spriedums – *Maggiulli*/Komisija Civildienests — Paaugstināšana amatā — 2013. gada paaugstināšana amatā — Lēmums par nepaaugstināšanu amatā — Salīdzinošs nopelnu vērtējums 46

2015/C 146/63 Lieta F-58/13: Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2015. gada 19. marta rīkojums – *Marcuccio*/Komisija Aizliegums lietas dalībnieka pārstāvim piedalīties tiesvedībā — Jauna pārstāvja neizraudzīšana — Prasītājs, kurš vairs neatbild uz Civildienesta tiesas lūgumiem — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas 47

2015/C 146/64 Lieta F-62/13: Civildienesta tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2015. gada 19. marta rīkojums – *Marcuccio*/Komisija Aizliegums lietas dalībnieka pārstāvim piedalīties tiesvedībā — Jauna pārstāvja neizraudzīšanās — Prasītājs, kurš ir pārtraucis atbildēt uz Civildienesta tiesas lūgumiem — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas 47

2015/C 146/65 Lieta F-65/13: Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2015. gada 19. marta rīkojums – *Marcuccio*/Komisija Aizliegums lietas dalībnieka pārstāvim piedalīties tiesvedībā — Jauna pārstāvja neizraudzīšanās — Prasītājs, kurš ir pārtraucis atbildēt uz Civildienesta tiesas lūgumiem — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas 48

2015/C 146/66 Lieta F-89/13: Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2015. gada 19. marta rīkojums – *Marcuccio*/Komisija (Aizliegums lietas dalībnieka pārstāvim piedalīties tiesvedībā — Jauna pārstāvja neiecelšana — Prasītājs, kas pārstājis atbildēt uz Civildienesta tiesas aicinājumiem — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) 48

2015/C 146/67 Lieta F-90/13: Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2015. gada 19. marta rīkojums – *Marcuccio*/Komisija Aizliegums lietas dalībnieka pārstāvim piedalīties tiesvedībā — Jauna pārstāvja neizraudzīšana — Prasītājs, kurš vairs neatbild uz Civildienesta tiesas lūgumiem — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas 49

2015/C 146/68 Lieta F-28/15: Prasība, kas celta 2015. gada 17. februārī – ZZ/Komisija. 49

2015/C 146/69 Lieta F-29/15: Prasība, kas celta 2015. gada 17. februārī –ZZ/Kopuzņēmums *ECSEL* 50

2015/C 146/70 Lieta F-30/15: Prasība, kas celta 2015. gada 20. februārī – ZZ/*SEAE*. 50

2015/C 146/71 Lieta F-31/15: Prasība, kas celta 2015. gada 23. februārī – ZZ/Padome 51

2015/C 146/72 Lieta F-32/15: Prasība, kas celta 2015. gada 23. februārī – ZZ u.c./Padome 51

2015/C 146/73 Lieta F-35/15: Prasība, kas celta 2015. gada 24. februārī – ZZ/Komisija. 52

2015/C 146/74 Lieta F-36/15: Prasība, kas celta 2015. gada 27. februārī – ZZ un ZZ/Eiropas Savienības Tiesa 52

2015/C 146/75 Lieta F-97/14: Civildienesta tiesas 2015. gada 24. marta rīkojums – *BU*/*EMA*. 53

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2015/C 146/01)

Jaunākā publikācija

OV C 138, 27.4.2015.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 127, 20.4.2015.

OV C 118, 13.4.2015.

OV C 107, 30.3.2015.

OV C 96, 23.3.2015.

OV C 89, 16.3.2015.

OV C 81, 9.3.2015.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (ceturtā palāta) 2015. gada 11. marta spriedums (*Bundesarbeitsgericht* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Europäische Schule München/Silvana Oberto* (C-464/13), *Barbara O'Leary* (C-465/13)

(Apvienotās lietas C-464/13 un C-465/13) ([1])

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas skolu statūti — Eiropas skolu apelācijas padomes kompetence lemt par darba līgumu uz noteiktu laiku, ko Eiropas skola noslēgusi ar pedagogu, ko nav pārcēlusi vai norīkojusi darbā dalībvalsts

(2015/C 146/02)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesarbeitsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Europäische Schule München*

Atbildētājas: *Silvana Oberto* (C-464/13), *Barbara O'Leary* (C-465/13)

Rezolutīvā daļa:

1) *Konvencijas, ar ko nosaka Eiropas skolu statūtus, kas Luksemburgā 1994. gada 21. jūnijā noslēgta starp dalībvalstīm un Eiropas Kopienām, 27. panta 2. punkta pirmās daļas pirmais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka Eiropas skolas nodarbināti nepilnas slodzes pedagogi, kas nav kādas dalībvalsts norīkoti, ietilpst šajā tiesību normā minēto personu skaitā atšķirībā no administratīvā un apkalpojošā personāla, kas no tām ir izslēgts;*

2) *Konvencijas, ar ko nosaka Eiropas skolu statūtus, 27. panta 2. punkta pirmās daļas pirmais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neliedz līgumisku vienošanos starp Eiropas skolas direktoru un nepilnas slodzes pedagogu par darba tiesisko attiecību termiņa noteikšanu uzskatīt par pēdējam minētajam nelabvēlīgu aktu;*

3) *Konvencijas, ar ko nosaka Eiropas skolu statūtus, 27. panta 2. punkta pirmās daļas pirmais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka tas principā neliedz šo tiesību normu piemērot aktam, kuru Eiropas skolas direktors pieņēmis, izpildot savus pienākumus. Eiropas skolu no 1994. gada 1. septembra līdz 2011. gada 31. augustam nodarbināto nepilnas slodzes pedagogu nodarbināšanas kārtības 1.3., 3.2. un 3.4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka strīds par darba līgumā, kas noslēgts starp nepilnas slodzes pedagogu un Eiropas skolas direktoru, ietvertas vienošanās par darba attiecību ilguma ierobežošanu tiesiskumu ir ekskluzīvā Eiropas skolu apelāciju padomes kompetencē.*

([1]) OV C 336, 16.11.2013.

Tiesas (piektā palāta) 2015. gada 12. marta spriedums (*Lietuvos Aukščiausiasis Teismas* (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *eVigilo Ltd/Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos*

(Lieta C-538/13) ([1])

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiskā iepirkuma līgumi — Direktīvas 89/665/EEK un 2004/18/EK — Vienlīdzīgas attieksmes un pārskatāmības principi — Izraudzītā pretendenta saikne ar līgumslēdzējas iestādes ekspertiem — Pienākums ņemt vērā šo saikni — Pienākums pierādīt eksperta neobjektivitāti — Šādas neobjektivitātes ietekmes uz novērtējuma galīgo rezultātu neesamība — Termiņi prasību celšanai — Līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas abstrakto kritēriju apstrīdēšana — Šo kritēriju skaidrošana pēc tam, kad paziņots izsmeļošs līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas pamatojums — Kritērijs par piedāvājumu atbilstības tehniskajām specifikācijām līmeņa novērtēšanu

(2015/C 146/03)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Pamatlietas puses

Prasītājs: *eVigilo Ltd*

Atbildētājs: *Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos,*

ko atbalsta *"NT Service" UAB, "HNIT Baltic" UAB*

Rezolutīvā daļa:

1) *Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvas 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. decembra Direktīvu 2007/66/EK, 1. panta 1. punkta trešā daļa, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, 2. pants, 44. panta 1. punkta pirmā daļa un 53. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem principā nav pretrunā, ka pretendentu piedāvājumu novērtēšanas prettiesiskums tiek konstatēts, pamatojoties tikai uz vienīgo apstākli, ka izraudzītajam pretendentam ir bijusi būtiska saikne ar līgumslēdzējas iestādes ieceltajiem ekspertiem, kuri novērtēja pieteikumus. Līgumslēdzējai iestādei katrā ziņā ir jāpārbauda, vai pastāv iespējami interešu konflikti, un ir jāveic pasākumi, lai nepieļautu un atklātu interešu konfliktus, kā arī novērstu to sekas. Izskatot prasību atcelt lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu ekspertu neobjektivitātes dēļ, noraidītajam pretendentam nevar tikt prasīts, lai tas konkrēti pierādītu ekspertu rīcības neobjektivitāti. Principā valsts tiesībās ir jānosaka, vai un kādā mērā kompetentajām administratīvajām un tiesu iestādēm ir jāņem vērā apstāklis, vai ekspertu iespējamai neobjektivitātei ir vai nav bijusi ietekme uz lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu.*

Direktīvas 89/665, kas grozīta ar Direktīvu 2007/66, 1. panta 1. punkta trešā daļa, kā arī Direktīvas 2004/18 2. pants, 44. panta 1. punkts un 53. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajos ir paredzēts, ka pietiekami informētam un samērā rūpīgam pretendentam, kurš uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu nosacījumus ir varējis saprast tikai brīdī, kad līgumslēdzēja iestāde pēc piedāvājumu novērtēšanas bija iesniegusi izsmeļošu informāciju par sava lēmuma pamatojumu, ir jābūt tiesībām celt prasību par uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu likumību pēc tam, kad beidzies valsts tiesībās paredzētais termiņš. Šādas tiesības celt prasību var pastāvēt līdz brīdim, kad beidzas prasības, kas attiecas uz lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, celšanai noteiktais termiņš;

2) *Direktīvas 2004/18 2. pants un 53. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie ļauj līgumslēdzējai iestādei kā novērtēšanas kritēriju, ko piemēro pretendentu iesniegtajiem piedāvājumiem publiskā iepirkuma procedūrā, izmantot šo pieteikumu atbilstības publiskā iepirkuma dokumentos minētajām prasībām līmeni.*

(1) OV C 9, 11.1.2014.

Tiesas (astotā palāta) 2015. gada 12. marta spriedums (*High Court of Justice (Chancery Division)* (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Actavis Group PTC EHF, Actavis UK Ltd/Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG*

(Lieta C-577/13) (1)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Cilvēkiem paredzētas zāles — Regula (EK) Nr. 469/2009 — 3. pants — Papildu aizsardzības sertifikāts — Šī sertifikāta saņemšanas nosacījumi — Zāles, kurās daļēji vai pilnībā ir tā pati aktīvā viela — Secīga laišana tirgū — Aktīvo vielu kombinācija — Aktīvās vielas agrāka tirdzniecība zāļu ar vienu aktīvo vielu formā — Vairāku sertifikātu no tā paša patenta iegūšanas nosacījumi — Pamatpatenta aktīvo vielu grozījums

(2015/C 146/04)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (Chancery Division)

Pamatlietas puses

Prasītājas: Actavis Group PTC EHF, Actavis UK Ltd

Atbildētāja: Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Regulas (EK) Nr. 469/2009 par papildu aizsardzības sertifikātu zālēm 3. panta a) un c) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja pamatpatentā ir aktīvu vielu, kas vienīgā ir izgudrojuma priekšmets, attiecībā uz kuru šī patenta īpašnieks ir jau saņēmis papildu aizsardzības sertifikātu, saturoša produkta pretenzija, kā arī produkta, kas ietver šīs aktīvās vielas kombināciju ar citu vielu, vēlāka pretenzija, šī norma nepieļauj, ka šis īpašnieks saņem otru papildu aizsardzības sertifikātu attiecībā uz šo kombināciju.

(1) OV C 31, 1.2.2014.

Tiesas (devītā palāta) 2015. gada 12. marta spriedums (*Bundesfinanzhof* – (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *"go fair" Zeitarbeit OHG/Finanzamt Hamburg–Altona*

(Lieta C-594/13) (1)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — PVN — Direktīva 2006/112/EK — 132. panta 1. punkta g) apakšpunkts — Ar sociālo aprūpi un nodrošinājumu cieši saistītu pakalpojumu sniegšanas atbrīvojums no nodokļa — Jēdziens "struktūras, kuras atzītas par sociālās labklājības struktūrām" — Pagaidu darba aģentūra — Kvalificēta aprūpējošā personāla nodrošināšana — Atbrīvojuma no nodokļa nepiemērošana

(2015/C 146/05)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *"go fair" Zeitarbeit OHG*

Atbildētāja: *Finanzamt Hamburg–Altona*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 132. panta 1. punkta g) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka ne uz valsts pārbaudītiem aprūpes darbiniekiem, kuri savus pakalpojumus personām, kurām ir vajadzīga aprūpe, sniedz tieši, ne uz pagaidu darba aģentūru, kura ar šādiem darbiniekiem nodrošina iestādes, kuras ir atzītas par sociālās labklājības iestādēm, neattiecas šajā tiesību normā minētais jēdziens "struktūras, kuras [atzītas] par sociālās labklājības struktūrām".

([1]) OV C 71, 8.3.2014.

Tiesas (otrā palāta) 2015. gada 11. marta spriedums (*Cour de cassation* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Jean-Bernard Lafonta/Autorité des marchés financiers*

(Lieta C-628/13) ([1])

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Direktīva 2003/6/EK — 1. panta 1. punkts — Direktīva 2003/124/EK — 1. panta 1. punkts — Iekšējā informācija — "Precīza rakstura informācijas" jēdziens — Iespējamā ietekme uz finanšu instrumentu cenām noteiktā virzienā

(2015/C 146/06)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītājs: Jean-Bernard Lafonta

Atbildētāja: Autorité des marchés financiers

Rezolutīvā daļa:

Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvas 2003/6/EK par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) 1. panta 1. punkts un Komisijas 2003. gada 22. decembra Direktīvas 2003/124/EK, ar ko Direktīvu 2003/6 īsteno attiecībā uz iekšējās informācijas definīciju un publisku izziņošanu, kā arī tirgus manipulācijas definīciju, 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai informācija varētu tikt uzskatīta par precīza rakstura informāciju šo tiesību normu izpratnē, tajos nav izvirzīta prasība, ka ar pietiekami lielu varbūtību ir jāvar secināt, ka, tiklīdz tā būs nodota atklātībā, tās iespējamā ietekme uz attiecīgo finanšu instrumentu cenām īstenosies noteiktā virzienā.

([1]) OV C 39, 8.2.2014.

Tiesas (devītā palāta) 2015. gada 10. februāra rīkojums (*Riigikohus* (Igaunija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Liivimaa Lihaveis MTÜ/Eesti-Läti programmi 2007–2013 Seirekomitee*

(Lieta C-175/13) ([1])

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 267. pants — Prasība par lēmumu lūgt prejudiciālu nolēmumu — Strīda neesamība lietā, ko izskata iesniedzējtiesa — Acīmredzama nepieņemamība

(2015/C 146/07)

Tiesvedības valoda – igauņu

Iesniedzējtiesa

Riigikohus

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Liivimaa Lihaveis MTÜ*

Atbildētāja: *Eesti-Läti programmi 2007–2013 Seirekomitee*

piedaloties: *Eesti Vabariigi Siseministeerium*

Rezolutīvā daļa:

Ar Riigikohus (Igaunija) 2013. gada 21. marta lēmumu iesniegtais lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir acīmredzami nepieņemams.

([1]) OV C 156, 1.6.2013.

Tiesas (septītā palāta) 2015. gada 22. janvāra rīkojums – *GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Villiger Söhne GmbH*

(Lieta C-494/13 P) ([1])

Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Grafiska krāsaina preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus "LIBERTE american blend" uz zila fona — Kopienas grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdiskus elementus "La LIBERTAD", īpašnieka iebildumi — Reģistrācijas atteikums

(2015/C 146/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH* (pārstāvji – *I. Memmler* un *S. Schulz*, advokātes)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – *D. Walicka*), *Villiger Söhne GmbH* (pārstāve – *B. Pikolin*, advokāte)

Rezolutīvā daļa:

1) *apelācijas sūdzību noraidīt;*

2) *GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.*

([1]) OV C 325, 9.11.2013.

Tiesas (septītā palāta) 2015. gada 22. janvāra rīkojums – *GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Villiger Söhne GmbH*

(Lieta C-495/13 P) ([1])

Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Grafiska krāsaina preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus "LIBERTE american blend" uz sarkana fona — Kopienas vārdiskas preču zīmes "La LIBERTAD" īpašnieka iebildumi — Reģistrācijas atteikums

(2015/C 146/09)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (pārstāvji – I. Memmler un S. Schulz, advokātes)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – D. Walicka), Villiger Söhne GmbH (pārstāve – B. Pikolin, advokāte)

Rezolutīvā daļa:

1) *apelācijas sūdzību noraidīt;*

2) *GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.*

([1]) OV C 325, 9.11.2013.

Tiesas (septītā palāta) 2015. gada 22. janvāra rīkojums – *GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Villiger Söhne GmbH*

(Lieta C-496/13 P) ([1])

Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Grafiska krāsaina preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus "LIBERTE american blend" uz sarkana fona — Kopienas vārdiskas preču zīmes "La LIBERTAD" īpašnieka iebildumi — Reģistrācijas atteikums

(2015/C 146/10)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH* (pārstāvji – *I. Memmler* un *S. Schulz*, advokātes)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – *D. Walicka*), *Villiger Söhne GmbH* (pārstāve – *H. MacKenzie*, advokāte)

Rezolutīvā daļa:

1) *apelācijas sūdzību noraidīt;*

2) *GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.*

(1) OV C 313, 26.10.2013.

Tiesas (devītā palāta) 2015. gada 15. janvāra rīkojums – *Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA, Telefónica SA*/Eiropas Komisija

(Apvienotās lietas C-587/13 P un C-588/13 P) (1)

Apelācija — Spānijas nodokļu tiesību aktos paredzēta atbalsta shēma — Uzņēmumu ienākuma nodokli reglamentējoša tiesību norma, kas ļauj Spānijas teritorijā reģistrētajiem uzņēmumiem norakstīt nemateriālo vērtību, kas rodas, iegādājoties līdzdalību šajā teritorijā nereģistrētos uzņēmumos — Lēmums, ar kuru valsts atbalsta shēma atzīta par nesaderīgu ar kopējo tirgu

(2015/C 146/11)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA, Telefónica SA* (pārstāvji – *J. Ruiz Calzado* un *J. Domínguez Pérez, abogados, M. Núñez Müller, Rechtsanwalt*)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – *C. Urraca Caviedes* un *P. Němečková*)

Rezolutīvā daļa:

1) *apelācijas sūdzības noraidīt;*

2) *Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA un Telefónica SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.*

(1) OV C 15, 18.1.2014.
OV C 24, 25.1.2014.

Tiesas (devītā palāta) 2015. gada 11. februāra rīkojums – *Orange*/Eiropas Komisija, Francijas Republika, *Département des Hauts-de-Seine, Sequalum SAS*

(Lieta C-621/13 P) (1)

Apelācija — Tiesas Reglamenta 181. pants — Valsts atbalsts — Publiskā pakalpojuma izmaksu kompensācija par ļoti augstas caurlaidības elektronisko sakaru tīkla uzstādīšanu un uzturēšanu

(2015/C 146/12)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Orange* (pārstāvji – *D. Gillet* un *H. Viaene*, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija (pārstāvji – *B. Stromsky* un *C. Urraca Caviedes*), Francijas Republika (pārstāvji – *J. Bousin* un *M. D. Colas*), *Département des Hauts-de-Seine* (pārstāvis – *G. O'Mahony, avocat*), *Sequalum SAS* (pārstāvjis – *L. Feldman, avocat*)

Rezolutīvā daļa:

1) *apelācijas sūdzību noraidīt;*

2) *Orange SA atlīdzina Eiropas Komisijas, Francijas Repulikas, département des Hauts-de-Seine un Sequalum SAS tiesāšanās izdevumus.*

(1) OV C 39, 8.2.2014.

Tiesas (devītā palāta) 2015. gada 11. februāra rīkojums – *Iliad SA, Free infrastructure SAS, Free SAS*/ Eiropas Komisija, Francijas Republika, Polijas Republika, *Département des Hauts-de-Seine*

(Lieta C-624/13 P) (1)

Apelācija — Tiesas Reglamenta 181. pants — Valsts atbalsts — Publiskā pakalpojuma izmaksu kompensācija par ļoti augstas caurlaidības elektronisko sakaru tīkla uzstādīšanu un uzturēšanu

(2015/C 146/13)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Iliad, Free infrastructure, Free SA* (pārstāvis – *T. Cabot*, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija (pārstāvji – *B. Stromsky* un *C. Urraca Caviedes*), Francijas Republika (pārstāvji – *D. Colas* un *J. Bousin*), Polijas Republika, *Département des Hauts-de-Seine* (pārstāvis – *G. O'Mahony, avocat*)

Rezolutīvā daļa:

1) *apelācijas sūdzību noraidīt;*

2) *Iliad SA, Free Infrastructure SAS un Free SAS atlīdzina Eiropas Komisijas, Francijas Republikas un département des Hauts-de-Seine tiesāšanās izdevumus.*

(1) OV C 39, 8.2.2014.

Tiesas (sestā palāta) 2015. gada 28. janvāra rīkojums (*Juzgado Mercantil de Barcelona* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – tiesvedība, ko ierosinājusi likvidējamā *Gimnasio Deportivo San Andrés SL*

(Lieta C-688/13) (1)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 99. pants — Uzņēmuma pāreja — Darba ņēmēju tiesību aizsardzība — Direktīvas 2001/23/EK interpretācija — Maksātnespējas procesa piemērošana uzņēmuma nodevējam — Garantija, ka uzņēmuma ieguvējs nepārņem konkrētas nodotā uzņēmuma parādsaistības

(2015/C 146/14)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado Mercantil de Barcelona

Pamatlietas puses

Likvidējamā *Gimnasio Deportivo San Andrés SL*

Piedaloties: Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Fondo de Garantía Salarial

Rezolutīvā daļa

Padomes 2001. gada 12. marta Direktīva 2001/23/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējsabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējsabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā ir jāinterpretē tādējādi, ka:

— *ja uzņēmuma pārejas ietvaros uzņēmuma nodevējam tiek piemērots maksātnespējas process, ko uzrauga kompetenta valsts iestāde, un ja attiecīgā dalībvalsts ir izvēlējusies izmantot šīs direktīvas 5. panta 2. punktu, direktīva neliedz šai dalībvalstij paredzēt vai atļaut, ka nastas, kas apgrūtina uzņēmuma nodevēju datumā, kurā notiek pāreja vai kurā tiek sākts maksātnespējas process, un kas izriet no darba līgumiem vai darba tiesiskajām attiecībām, tai skaitā ar sociālā nodrošinājuma tiesisko regulējumu saistītās nastas, netiek nodotas uzņēmuma saņēmējam, ar nosacījumu, ka šajā procesā tiek nodrošināta darbinieku aizsardzība, kas ir vismaz līdzvērtīga aizsardzībai, kura noteikta Padomes 1980. gada 20. oktobra Direktīvā 80/987/EEK par dalībvalstu normatīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku aizsardzību to darba devēja maksātnespējas gadījumā; taču dalībvalstij nav liegts paredzēt, ka šādas nastas uzņēmuma saņēmējam ir jāpārņem arī uzņēmuma nodevēja maksātnespējas gadījumā;*

— *izņemot 3. panta 4. punkta b) apakšpunktā paredzētos noteikumus, minētā direktīva neparedz pienākumus attiecībā uz uzņēmuma nodevēja nastām, kuras izriet no darba līgumiem vai darba tiesiskajām attiecībām, kas ir beigušies pirms uzņēmuma pārejas datuma, taču tā neliedz dalībvalstu tiesību normās atļaut šādu nastu pāreju uzņēmuma saņēmējam.*

(1) OV C 78, 15.3.2014.

Tiesas (piektā palāta) 2015. gada 3. februāra rīkojums (*Tribunale ordinario di Aosta* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Equitalia Nord SpA/CLR di Camelliti Serafino & C. Snc*

(Lieta C-68/14) (1)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 106. un 107. pants — Konkurence — "Valsts atbalsta" jēdziens — Valsts tiesību akti — Ēku izmantošana institucionāliem mērķiem — Nomas maksas samazināšana — Pamatlietas faktiskie apstākļi un tiesiskais regulējums — Pietiekamu precizējumu neesamība — Vajadzība saņemt atbildi uz prejudiciālajiem jautājumiem — Precizējumu neesamība — Acīmredzama nepieņemamība

(2015/C 146/15)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale ordinario di Aosta

Pamatlietas puses

Prasītāja: Equitalia Nord SpA

Atbildētāja: CLR di Camelliti Serafino & C. Snc

Rezolutīvā daļa:

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko Tribunale ordinario di Aosta (Itālija) iesniedza ar 2013. gada 12. decembra lēmumu, ir acīmredzami nepieņemams.

(1) OV C 102, 7.4.2014.

Tiesas (sestā palāta) 2015. gada 5. februāra rīkojums – Grieķijas Republika/Eiropas Komisija

(Lieta C-296/14) (1)

Apelācija — Valsts atbalsts — Valsts garantēti bezprocentu aizdevumi, kurus Grieķijas iestādes ir piešķīrušas labības nozares lauksaimniecības sabiedrībām — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu — Acīmredzami nepieņemama un acīmredzami nepamatota prasība

(2015/C 146/16)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Grieķijas Republika (pārstāvji – *I. Chalkias* un *A. Vasilopoulou*)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Komisija (pārstāvji – *A. Bouchagiar, D. Triantafyllou* un *P. Němečková*)

Rezolutīvā daļa:

1) *apelācijas sūdzību noraidīt;*

2) *Grieķijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.*

(1) OV C 253, 4.8.2014.

Tiesas (devītā palāta) 2015. gada 10. februāra rīkojums (*Tribunalul Satu Mare* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Sergiu Lucian Băbășan/Inspectoratul Județean de Poliție Satu Mare*

(Lieta C-305/14) (1)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — Valsts tiesību akti, saskaņā ar kuriem publiskas pulcēšanās organizēšanai ir nepieciešams saņemt iepriekšēju atļauju — Savienības tiesību īstenošanas neesamība — Acīmredzama Tiesas kompetences neesamība

(2015/C 146/17)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Satu Mare

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Sergiu Lucian Băbășan*

Atbildētājs: *Inspectoratul Județean de Poliție Satu Mare*

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Savienības Tiesas kompetencē acīmredzami nav atbildēt uz jautājumiem, ko Tribunalul Satu Mare (Rumānija) uzdevusi ar 2014. gada 7. marta lēmumu.

(1) OV C 329, 22.9.2014.

Tiesas (otrā palāta) 2015. gada 12. februāra rīkojums – *Walcher Meßtechnik GmbH*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

(Lieta C-374/14 P) (1)

Apelācija — Tiesas Reglaments — 181. pants — Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes "HIPERDRIVE" reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Vispārīgais vienlīdzīgas attieksmes princips

(2015/C 146/18)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Walcher Meßtechnik GmbH* (pārstāvis – *S. Walter*, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Rezolutīvā daļa:

1) *apelācijas sūdzību noraidīt;*

2) *Walcher Meßtechnik GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.*

(1) OV C 351, 6.10.2014.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 20. janvārī iesniedza *Tribunal de première instance de Namur* (Beļģija) – kriminālliета pret *Sébastien Andre*

(Lieta C-23/15)

(2015/C 146/19)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de première instance de Namur

Lietas dalībnieks pamatlietā

Sébastien Andre

Ar 2015. gada 19. marta rīkojumu Tiesa (ceturtā palāta) atzina lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par acīmredzami nepieņemamu.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2014. gada 4. decembra spriedumu lietā T-595/13 *BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2015. gada 4. februārī iesniedza *BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH*

(Lieta C-43/15 P)

(2015/C 146/20)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH* (pārstāvis – *S. Biagosch*, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2014. gada 4. decembra spriedumu lietā T-595/13;

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 5. septembra un 2013. gada 3. decembra lēmumus lietā R 1176/2012-1;

pakārtoti,

— nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai nolēmuma pieņemšanai;

— piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) atlīdzināt abās instancēs radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī apelācijas sūdzība ir vērsta pret Vispārējās tiesas spriedumu, ar kuru šī tiesa noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzējas prasību par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 5. septembra lēmumu apelācijas lietā R 1176/2012-1.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja savu apelācijas sūdzību balsta uz diviem apelācijas sūdzības pamatiem:

Pirmkārt, tā atsaucas uz Regulas (EK) Nr. 207/2009 ([1]) 60. panta pārkāpumu tāpēc, ka Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā, ka Apelāciju padome nav varējusi grozīt Iebildumu nodaļas lēmumu, radot neizdevīgas sekas apelācijas sūdzības iesniedzējai, jo pretējā puse apelācijas procesā neesot iesniegsi pieņemamu apelācijas sūdzību un Apelācijas padomju Reglamenta 8. panta 3. punktā neesot paredzēta "pretapelācijas sūdzība".

Otrkārt, tā atsaucas uz Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, jo gadījumā, ja agrāka preču zīme ir uzskatāma par viegli atpazīstamu, grozītu aprakstošas norādes variantu un jaunāka preču zīme pati ietver šo aprakstošo norādi, pat liela apzīmējumu līdzība un preču identiskums nevar būt pamats pieņēmumam par sajaukšanas iespējas esamību, ja apzīmējumu līdzība ir ierobežota ar aprakstošo norādi un ir skartas tikai ar šo norādi aprakstītās preces.

([1]) Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi; OV L 78, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 5. februārī iesniedza *Tribunal Central Administrativo Sul* (Portugāle) – *Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica Lda (Ambisig)*/*AICP – Associação de Industriais do Concelho de Pombal*

(Lieta C-46/15)

(2015/C 146/21)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Central Administrativo Sul

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica Lda (Ambisig)*

Atbildētāja: *AICP – Associação de Industriais do Concelho de Pombal*

Cita lietas dalībniece: Indice – ICT & Management, Lda

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai, tā kā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK ([1]) 48. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) daļas otrajā ievilkumā paredzētais jautājums nav reglamentēts Portugāles tiesībās, minētā tiesību norma ir tieši piemērojama Portugāles tiesību sistēmā, piešķirot privātpersonām tiesības, kuras tās var īstenot, vēršoties pret līgumslēdzējām iestādēm?

2) Vai Direktīvas 2004/18/EK 48. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) daļas otrais ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tādu noteikumu piemērošana, ko pieņēmusi līgumslēdzēja iestāde un atbilstoši kuriem saimnieciskās darbības subjektam nav atļauts pierādīt pakalpojumu sniegšanu, iesniedzot paša parakstītu deklarāciju, ja vien tas nepierāda, ka viņam nav iespējams vai ir pārmērīgi apgrūtinoši saņemt apliecinājumu no privāta pircēja?

3) Vai Direktīvas 2004/18/EK 48. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) daļas otrais ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tādu noteikumu piemērošana, ko pieņēmusi līgumslēdzēja iestāde un atbilstoši kuriem privāta pircēja apliecinājumā ir jābūt notariāli, advokāta vai citas kompetentas iestādes apliecinātam parakstam, pretējā gadījumā paredzot izslēgšanu?

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 9. decembra spriedumu lietā T-176/13 *DTL Corporación*/ITSB 2015. gada 11. februārī iesniedza *DTL Corporación, S. L.*

(Lieta C-62/15 P)

(2015/C 146/22)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *DTL Corporación, S. L.* (pārstāvis – *A. Zuazo Araluze*, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt daļā attiecībā uz visām precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9. un 37. klasē, ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 24. janvāra lēmumu lietā R 661/2012–4, ar kuru noraidīta apelācijas sūdzība par Kopienas preču zīmes "Generia" Nr. 8830821 reģistrācijas pieteikuma noraidījumu;

— piespriest ITSB un pārējiem lietas dalībniekiem, kuri iestājas lietā un iebilst pret šo apelācijas sūdzību, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savienības tiesību pārkāpums, ko pieļāvusi Vispārējā tiesa: Apelāciju ceturtā padome tās 2013. gada 24. janvāra lēmumā lietā R 661/2012–4 ir grozījusi Iebildumu nodaļas lēmuma pamatojumu, lai noraidītu Kopienas preču zīmes "Generia" Nr. 8830821 reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz 9. un 37. klasi. Proti, Iebildumu nodaļa bija pamatojusi šo noraidījumu ar 9. un 37. klasē ietilpstošo preču un pakalpojumu līdzību ar 7. klasē ietilpstošajām precēm, kuras aptver pretstatītā preču zīme. Savukārt Apelāciju padome, atstājot spēkā [reģistrācijas pieteikuma] noraidījumu, to pamatoja ar minēto 9. un 37. klasē ietilpstošo preču un pakalpojumu līdzību ar 40. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, kurus aptver pretstatītā preču zīme. Šādi ar Apelāciju padomes lēmumu ir pārkāpts Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi ([1]) 64. panta 1. punkts tāpēc, ka 40. klasē ietilpstošie pakalpojumi, kurus aptver pretstatītā preču zīme, nekad nav tikuši pretstatīti 9. un 37. klasē ietilpstošajām precēm un pakalpojumiem, kurus aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme (lai gan tie ir tikuši pretstatīti citās klasēs ietilpstošajiem pakalpojumiem). Turklāt ar minēto lēmumu ir pārkāpts Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi 75. pants, jo apelācijas sūdzības iesniedzēja nekad nav aicināta iesniegt iebildumus pret minēto pamatojuma grozīšanu. Pārsūdzētajā spriedumā ir apgalvots, ka process [Apelāciju padomē] bija juridiski korekts, kas nozīmē Savienības tiesību (Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi 64. panta 1. punkts un 75. pants) pārkāpumu.

([1]) OV L 78, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 12. februārī iesniedza *Tribunale Amministrativo per la Sardegna* (Itālija) – *Mario Melis* u.c./*Comune di Loiri Porto San Paolo, Provincia di Olbia Tempio*

(Lieta C-67/15)

(2015/C 146/23)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo per la Sardegna

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Mario Melis, Tavolara Beach Sas, Dionigi Piredda* un *Claudio Del Giudice*

Atbildētājas: *Comune di Loiri Porto San Paolo* un *Provincia di Olbia Tempio*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai LESD 49., 56. un 106. pantā paredzētie brīvības veikt uzņēmējdarbību, nediskriminācijas un konkurences aizsardzības principi nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā ar vairākiem secīgiem tiesību aktiem ir noteikta atkārtota koncesiju uz ekonomiski nozīmīgiem valstij piederošiem piejūras īpašumiem termiņa pagarināšana?

2) Vai Direktīvas 2006/123/EK ([1]) 12. pants nepieļauj tādu valsts tiesību normu kā 2009. gada 30. decembra Leģislatīvā dekrēta Nr. 194, kas pārveidots par 2010. gada 26. februāra Likumu Nr. 25, ar turpmākiem grozījumiem un papildinājumiem, 1. panta 18. punkts, kurā ir ļauts automātiski pagarināt spēkā esošās koncesijas uz valstij piederošiem piejūras īpašumiem ar tūrismu un atpūtu saistītas darbības veikšanai līdz 2015. gada 31. decembrim; vai līdz 2020. gada 31. decembrim saskaņā ar 2012. gada 18. oktobra Leģislatīvā dekrēta Nr. 179 34.k pantu, kas tajā ir ietverts ar 2012. gada 17. decembra Likuma Nr. 221, ar kuru tika pārveidots minētais leģislatīvais dekrēts, 1. panta 1. punktu?

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 36. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 13. februārī iesniedza *Grondwettelijk Hof* (Beļģija) – X, otra lietas dalībniece: *Ministerraad*

(Lieta C-68/15)

(2015/C 146/24)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Grondwettelijk Hof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *X*

Atbildētāja: *Ministerraad*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, atbilstoši kuram:

   a) citā dalībvalstī reģistrētas sabiedrības, kurām ir pastāvīgs uzņēmums Beļģijā, maksā nodokli, ja tās nolemj izmaksāt dividendes, kuras nav iekļautas sabiedrības galīgajā ar nodokli apliekamajā peļņā, neraugoties uz to, vai peļņa plūdusi no Beļģijas pastāvīgā uzņēmuma uz galveno uzņēmējdarbības subjektu, kamēr sabiedrības, kuras ir reģistrētas citā dalībvalstī un kurām ir Beļģijas meitasuzņēmums, neapliek ar šādu nodokli, ja tās nolemj izmaksāt dividendes, kas nav iekļautas sabiedrības galīgajā ar nodokli apliekamajā peļņā, neraugoties uz to, vai meitasuzņēmums ir izmaksājis dividendes?

   b) citā dalībvalstī reģistrētas sabiedrības ar pastāvīgo uzņēmumu Beļģijā, paturot Beļģijā gūto peļņu pilnībā, tiek apliktas ar nodokli, nolemjot izmaksāt dividendes, kuras nav iekļautas galīgajā ar nodokli apliekamajā peļņā, kamēr Beļģijas sabiedrības ar šādu nodokli netiek apliktas, ja tās patur peļņu pilnībā?

2) Vai Padomes 2011. gada 30. novembra Direktīvas 2011/96/ES ([1]) par kopējo sistēmu nodokļu uzlikšanai, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs, 5. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiek piemērots nodoklis, kas ieturams izcelsmes vietā, ja valsts tiesiskā regulējuma norma prasa aplikt ar nodokli peļņu, ko meitasuzņēmums ir izmaksājis mātesuzņēmumam, jo tajā pašā taksācijas laikposmā tiek izmaksātas dividendes un ar nodokli apliekamā peļņa tiek pilnībā vai daļēji samazināta, atskaitot riska kapitālu un/vai pārceltos nodokļa zaudējumus, kamēr atbilstoši valsts tiesiskajam regulējumam peļņa netiktu aplikta ar nodokli, ja meitasuzņēmums to paturētu un neizmaksātu mātesuzņēmumam?

3) Vai Direktīvas 2011/96/ES 4. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, atbilstoši kuram ar nodokli apliek dividenžu izmaksu, ja šis tiesiskais regulējums ir piemērojams tad, ja sabiedrība izmaksā saņemtu dividendi kādā vēlākā gadā, nevis tajā gadā, kad tā pati to saņēma, un tai ir jāmaksā nodoklis par dividendi, kura pārsniedz iepriekš minētajā direktīvas 4. panta 3. punktā noteikto robežvērtību, kas tā nav gadījumā, ja šī sabiedrība izmaksā dividendi tajā gadā, kad tā to saņem?

([1]) OV L 345, 8. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2014. gada 17. decembra spriedumu lietā T-400/10 *Hamas*/Padome 2015. gada 20. februārī iesniedza Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-79/15 P)

(2015/C 146/25)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – *B. Driessen, G. Étienne*)

Pārējās lietas dalībnieces: *Hamas*, Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-400/10,

— pieņemt galīgo nolēmumu par jautājumiem, kas ir šīs apelācijas sūdzības priekšmets,

un

— piespriest prasītājai lietā T-400/10 atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas Padomei radušies pirmajā instancē un šajā apelācijas tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza šādus pamatus.

Pirmkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, izvērtējot to, kā Padome izmantoja publiski pieejamu informāciju, veicot pieņemto pasākumu regulāru pārskatīšanu.

Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā nesecināja, ka Amerikas Savienoto Valstu, no vienas puses, un Apvienotās Karalistes, no otras puses, kompetento iestāžu lēmumi bija pietiekams pamatojums, lai *Hamas* tiktu iekļauta sarakstā.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 19. februārī iesniedza *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) – *Sonos Europe BV*, otrs lietas dalībnieks: *Staatssecretaris van Financiën*

(Lieta C-84/15)

(2015/C 146/26)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītājs: Sonos Europe BV

Otrs lietas dalībnieks: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciālais jautājums

Vai KN pozīcijas 8517, 8518, 8519 un 8527 ir interpretējamas tādējādi, ka šajā spriedumā aprakstītā ierīce (*Zoneplayer*), kura uztver digitālu informāciju un, to nesaglabājot (straumēšana), to atskaņo kā pastiprinātu skaņu ar pieciem (iebūvētiem) skaļruņiem un/vai pārsūta uz citām ierīcēm lokālajā tīklā, ir klasificējama vienā vai vairākās no šīm pozīcijām, un ja tas tā ir, tad – kurā? Jeb KN pozīcija 8543 ir interpretējama tādējādi, ka tāda ierīce kā *Zoneplayer* ir klasificējama šajā pozīcijā kā elektriska iekārta ar atsevišķu funkciju?

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2014. gada 9. decembra spriedumu lietā T-70/10 *Feralpi*/Komisiija 2015. gada 19. februārī iesniedza *Feralpi Holding SpA*

(Lieta C-85/15 P)

(2015/C 146/27)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Feralpi Holding SpA* (pārstāvji – *G. M. Roberti* un *I. Perego*, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— pilnībā vai daļēji atcelt 2014. gada 9. decembra spriedumu, ciktāl ar to ir noraidīta *Feralpi* prasība lietā T–70/10, un līdz ar to:

  (i) pilnībā vai daļēji atcelt apstrīdēto lēmumu;

  (ii) un/vai atcelt vai vismaz samazināt ar apstrīdēto lēmumu *Feralpi* uzlikto naudas sodu;

— pakārtoti – pilnībā vai daļēji atcelt 2014. gada 9. decembra spriedumu, ciktāl ar to ir noraidīta *Feralpi* prasība lietā T–70/10, un nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai izspriešanai pēc būtības, ņemot vērā Tiesas sniegtās norādes;

— jebkurā gadījumā samazināt ar apstrīdēto lēmumu *Feralpi* uzlikto naudas sodu pārmērīgi ilgas lietas T-70/10 iztiesāšanas Vispārējā tiesā dēļ;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, kā arī tiesvedībā lietā T-70/10.

Pamati un galvenie argumenti

Feralpi izvirza sešus apelācijas pamatus, kas vērsti uz to, lai pierādītu, ka:

— Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka, lēmumu pieņemot, koleģialitātes princips nav ticis pārkāpts;

— Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Regulas Nr. 773/2004 ([1]) 10. pantu un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas (ECPAK) 6. pantu, nospriežot, ka apstrīdētais lēmums varēja tikt pieņemts, nenosūtot apelācijas sūdzības iesniedzējai paziņojumu par iebildumiem un nenodrošinot tai tās tiesību uz aizstāvību īstenošanas iespējas;

— Vispārējā tiesa ir pārkāpusi ECPAK 6. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantu, nospriežot, ka laiks, kas pagājis no 2007. gada 25. oktobra sprieduma lietā T–77/03 pasludināšanas līdz apstrīdētā lēmuma pieņemšanai, nav bijis pārmērīgi ilgs;

— Vispārējā tiesa ir kļūdaini piemērojusi EOTKL 65. pantu un šajā lietā – vienošanos un saskaņotu darbību jēdzienus šīs tiesību normas izpratnē, kā arī principus par pierādīšanas pienākumu, atzīstot par pierādītu, ka laikposmos no 1989. gada līdz 1992. gadam un no 1993. gada līdz 1995. gadam Itālijas stiegrojuma apaļtērauda tirgū ir pastāvējis vienots un turpināts nolīgums un ka *Feralpi* šajā nolīgumā ir piedalījusies. Šajā kontekstā Vispārējā tiesa nav ņēmusi vērā EOTKL juridiskā ietvara īpašās iezīmes, kas attiecas uz stiegrojuma apaļtērauda nozari. Turklāt Vispārējā tiesa ir acīmredzami sagrozījusi būtisko sniegto pierādījumu jēgu un tvērumu. Šajā ziņā pamatojums ir nepilnīgs un neloģisks;

— Vispārējā tiesa ir pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes un samērīguma principus, nolemjot neizmantot savu neierobežoto kompetenci, lai labotu kļūdu, ko Komisija pieļāvusi, novērtējot *Feralpi* un citu nolīgumā iesaistīto uzņēmumu konkrēto nozīmīgumu naudas sodas pamatsummas noteikšanas mērķiem;

— Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Hartas 47. pantu, jo apelācijas sūdzības iesniedzējas lieta netika izskatīta sapratīgā termiņā.

([1]) Komisijas 2004. gada 7. aprīļa Regula (EK) Nr. 773/2004 par lietas izskatīšanu saskaņā ar EK Līguma 81. un 82. pantu, ko vada Komisija (OV L 123, 18. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2014. gada 9. decembra spriedumu lietā T-92/10 *Ferriera Valsabbia* un *Valsabbia Investimenti*/Komisija 2015. gada 20. februārī iesniedza *Ferriera Valsabbia SpA, Valsabbia Investimenti SpA*

(Lieta C-86/15 P)

(2015/C 146/28)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Ferriera Valsabbia SpA, Valsabbia Investimenti SpA (pārstāvji – *D. M. Fosselard, avocat, D. Slater, Solicitor, A. Duron, avocate*)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

— atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas spriedumu izklāstījumā norādīto iemeslu dēļ;

— pieņemot galīgo lēmumu atbilstoši Tiesas statūtu 61. pantam, atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tas attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzējām;

— pakārtoti – gadījumā, ja Tiesa nospriestu, ka nav nekāda pamata atcelt lēmumu pilnībā, samazināt apelācijas sūdzības iesniedzējām uzlikto naudas sodu zemāk izklāstīto iemeslu dēļ;

— alternatīvi, ja Tiesa nepieņemtu galīgo lēmumu, atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu un lietu nodot atpakaļ Vispārējai tiesai izskatīšanai no jauna atbilstoši Tiesas spriedumam;

— visbeidzot, atbilstoši Reglamenta 69. pantam piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus gan Vispārējā tiesā, gan Tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirza šādus pamatus.

Ar **pirmo pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Regulas Nr. 773/2004 ([1]) 10. pantu. Konkrēti, Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka Komisija bija tiesīga atkārtoti pieņemt pirmajā instancē apstrīdēto lēmumu (turpmāk tekstā – "lēmums"), nenosūtot jaunu paziņojumu par iebildumiem.

Ar **otro pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzējas uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Regulas Nr. 773/2004 14. pantu. Pārkāpumu veido tas, Vispārējā tiesa nosprieda, ka Komisija varēja atkārtoti pieņemt lēmumu, pamatojoties uz Regulas Nr. 1/2003 ([2]) tiesību normām, dalībvalstu pārstāvjiem neesot iespējai tieši uzklausīt uzņēmumus.

Ar **trešo pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi koleģialitātes principu. Vispārējā tiesa nosprieda, ka Komisija bija tiesīga pieņemt lēmumu, izmantojot procedūru, saskaņā ar kuru kolēģija visu lēmuma tekstu nepieņēma vienā brīdī, bet gan divas lēmuma daļas divos dažādos laikos, pieņemot, ka šīs divas daļas var veidot lēmumu kopumā.

Ar **ceturto pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzējas pārmet, ka ir pārkāpts Pamattiesību hartas 47. pants, to interpretējot Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. panta gaismā. Šādu pārkāpumu veido tas, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesības uz viņu lietas savlaicīgu izskatīšanu. Konkrēti, no rakstveida procesa beigām līdz brīdim, kad Vispārējā tiesa uzsaka mutvārdu procesu, pagāja aptuveni trīs gadi. Ar šādu kavēšanos ir pārkāptas Hartas 47. pantā paredzētās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un tiesības uz lietas izskatīšanu sapratīgā termiņā. Šajā lietā 47. panta pārkāpums ir īpaši smags, ņemot vērā to, ka apelācijas sūdzības iesniedzējām bija jāgaida vairāk nekā 14 gadi, lai tiesa (Vispārējā tiesa) lietu izskatītu pēc būtības, jo pirmais Komisijas lēmums tika atcelts procesuālu iemeslu dēļ pēc vairāk nekā septiņus gadus ilguša procesa.

Ar **piekto pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzējas pārmet, ka ir pārkāpts EOTKL 65. pants. Konkrētāk, apelācijas sūdzības iesniedzējas uzskata, ka Vispārējā tiesa nav ņēmusi vērā īpašo EOTKL kontekstu un saistībā ar šo līgumu uzņēmumiem uzliktos publiskuma un nediskriminācijas pienākumus, un tādējādi ir kļūdaini piemērota Tiesas judikatūra aizliegtu vienošanos jomā. Apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka sekas tam, ka laika gaitā atkārtoti tika publicēti cenu saraksti, kas neatbilda aizliegtas vienošanās ietvaros ierosinātajām cenām, bija tādas, ka tika apturēta aizliegtā vienošanās, kuras mērķis atbilstoši Vispārējās tiesas uzskatam bija minimālo cenu noteikšana. Vispārējā tiesa tomēr uzskatīja, ka bija nepieciešama papildu publiska norobežošanās.

Ar **sesto pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Pamattiesību hartas 47. pantu, to interpretējot Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. panta gaismā, nospriedzama, ka administratīvā procesa (t.i., Eiropas Komisijā) ilgums nav bijis pārmērīgs iepriekš minēto tiesību normu izpratnē. Šajā gadījumā administratīvais process kopumā ilga gandrīz 54 mēnešus, saskaitot kopā sākotnējo procesu un vēlāko atkārtotas pieņemšanas procesu. Turklāt divi gadi, kas Komisijai bija nepieciešami lēmuma pieņemšanai no jauna, šķiet pārmērīgi. Vispārējais tiesas izvirzītais atkārtotas pieņemšanas procesa ilguma pamatojums ir nepilnīgs un pretrunīgs, turklāt ar to acīmredzami tiek pārkāpta agrākā Vispārējās tiesas judikatūra.

Ar **septīto pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzējas pārmet to, ka ir pārkāpts regulas Nr. 1/2203 23. pants un vienlīdzīgas attieksmes princips. Konkrēti, Komisija šajā lietā bija uzņēmumus iedalījusi grupās, lai noteiktu katram uzņēmumam piemērojamo naudas soda pamatsummu, atbilstoši lēmumā apgalvotajam – ņemot vērā attiecību starp katras grupas vidējo tirgus daļu un katrā grupā ietilpstošajiem atsevišķajiem uzņēmumiem uzlikto naudas soda pamatsummu. Lai gan Vispārējā tiesa vēlāk atzina, ka Komisija bija pārāk zemu novērtējusi vienas no šīm grupām vidējo tirgus daļu, kā rezultātā proporcionālā attiecība, kuru Komisijai bija nodoms saglabāt, netika saglabāta, Vispārējā tiesa neuzskatīja par savu pienākumu šo attiecību atjaunot.

([1]) Komisijas 2004. gada 7. aprīļa Regula (EK) Nr. 773/2004 par lietas izskatīšanu saskaņā ar EK Līguma 81. un 82. pantu, ko vada Komisija (OV L 123, 18. lpp.).
([2]) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2014 gada 9. decembra spriedumu lietā T-85/10 *Alfa Acciai*/Komisija 2015. gada 20. februārī iesniedza *Alfa Acciai SpA*

(Lieta C-87/15 P)

(2015/C 146/29)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Alfa Acciai SpA* (pārstāvji – *D.M. Fosselard, avocat, D. Slater, Solicitor, A. Duron, avocate*)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas spriedumu izklāstījumā norādīto iemeslu dēļ;

— pieņemot galīgo lēmumu atbilstoši Tiesas statūtu 61. pantam, atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tas attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzēju;

— pakārtoti – gadījumā, ja Tiesa nospriestu, ka nav nekāda pamata atcelt lēmumu pilnībā, samazināt apelācijas sūdzības iesniedzējai uzlikto naudas sodu zemāk izklāstīto iemeslu dēļ;

— alternatīvi, ja Tiesa nepieņemtu galīgo lēmumu, atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu un lietu nodot atpakaļ Vispārējai tiesai izskatīšanai no jauna atbilstoši Tiesas spriedumam;

— visbeidzot, atbilstoši Reglamenta 69. pantam piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus gan Vispārējā tiesā, gan Tiesā

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza šādus pamatus:

Ar **pirmo pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Regulas Nr. 773/2004 ([1]) 10. pantu. Konkrēti, Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka Komisija bija tiesīga atkārtoti pieņemt pirmajā instancē apstrīdēto lēmumu (turpmāk tekstā – "lēmums"), nenosūtot jaunu paziņojumu par iebildumiem.

Ar **otro pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Regulas Nr. 773/2004 14. pantu. Pārkāpumu veido tas, Vispārējā tiesa nosprieda, ka Komisija varēja atkārtoti pieņemt lēmumu, pamatojoties uz Regulas Nr. 1/2003 ([2]) tiesību normām, dalībvalstu pārstāvjiem neesot iespējai tieši uzklausīt uzņēmumus.

Ar **trešo pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi koleģialitātes principu. Vispārējā tiesa nosprieda, ka Komisija bija tiesīga pieņemt lēmumu, izmantojot procedūru, saskaņā ar kuru kolēģija visu lēmuma tekstu nepieņēma vienā brīdī, bet gan divas lēmuma daļas divos dažādos laikos, pieņemot, ka šīs divas daļas var veidot lēmumu kopumā.

Ar **ceturto pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet, ka ir pārkāpts Pamattiesību hartas 47. pants, to interpretējot Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. panta gaismā. Šādu pārkāpumu veido tas, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesības uz lietas savlaicīgu izskatīšanu. Konkrēti, no rakstveida procesa beigām līdz brīdim, kad Vispārējā tiesa uzsaka mutvārdu procesu, pagāja aptuveni trīs gadi. Ar šādu kavēšanos ir pārkāptas Hartas 47. pantā paredzētās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un tiesības uz lietas izskatīšanu sapratīgā termiņā. Šajā lietā 47. panta pārkāpums ir īpaši smags, ņemot vērā to, ka apelācijas sūdzības iesniedzējai bija jāgaida vairāk nekā 14 gadi, lai tiesa (Vispārējā tiesa) lietu izskatītu pēc būtības, jo pirmais Komisijas lēmums tika atcelts procesuālu iemeslu dēļ pēc vairāk nekā septiņus gadus ilguša procesa.

Ar **piekto pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet, ka ir pārkāpts EOTKL 65. pants. Konkrētāk, apelācijas sūdzības iesniedzējas uzskata, ka Vispārējā tiesa nav ņēmusi vērā īpašo EOTKL kontekstu un saistībā ar šo līgumu uzņēmumiem uzliktos publiskuma un nediskriminācijas pienākumus, un tādējādi ir kļūdaini piemērota Tiesas judikatūra aizliegtu vienošanos jomā. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka sekas tam, ka laika gaitā atkārtoti tika publicēti cenu saraksti, kas neatbilda aizliegtas vienošanās ietvaros ierosinātajām cenām, bija tādas, ka tika apturēta aizliegtā vienošanās, kuras mērķis atbilstoši Vispārējās tiesas uzskatam bija minimālo cenu noteikšana. Vispārējā tiesa tomēr uzskatīja, ka bija nepieciešama papildu publiska norobežošanās.

Ar **sesto pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Pamattiesību hartas 47. pantu, to interpretējot Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. panta gaismā, nospriedzama, ka administratīvā procesa (t.i., Eiropas Komisijā) ilgums nav bijis pārmērīgs iepriekš minēto tiesību normu izpratnē. Šajā gadījumā administratīvais process kopumā ilga gandrīz 54 mēnešus, saskaitot kopā sākotnējo procesu un vēlāko atkārtotas pieņemšanas procesu. Turklāt divi gadi, kas Komisijai bija nepieciešami lēmuma pieņemšanai no jauna, šķiet pārmērīgi. Vispārējais tiesas izvirzītais atkārtotas pieņemšanas procesa ilguma pamatojums ir nepilnīgs un pretrunīgs, turklāt ar to acīmredzami tiek pārkāpta agrākā Vispārējās tiesas judikatūra.

Ar **septīto pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet to, ka ir pārkāpts regulas Nr. 1/2203 23. pants un vienlīdzīgas attieksmes princips. Konkrēti, Komisija šajā lietā bija uzņēmumus iedalījusi grupās, lai noteiktu katram uzņēmumam piemērojamo naudas soda pamatsummu, atbilstoši lēmumā apgalvotajam – ņemot vērā attiecību starp katras grupas vidējo tirgus daļu un katrā grupā ietilpstošajiem atsevišķajiem uzņēmumiem uzlikto naudas soda pamatsummu. Lai gan Vispārējā tiesa vēlāk atzina, ka Komisija bija pārāk zemu novērtējusi vienas no šīm grupām vidējo tirgus daļu, kā rezultātā proporcionālā attiecība, kuru Komisijai bija nodoms saglabāt, netika saglabāta, Vispārējā tiesa neuzskatīja par savu pienākumu šo attiecību atjaunot.

(1) Komisijas 2004. gada 7. aprīļa Regula (EK) Nr. 773/2004 par lietas izskatīšanu saskaņā ar EK Līguma 81. un 82. pantu, ko vada Komisija (OV L 123, 18. lpp.).

(2) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2014. gada 9. decembra spriedumu lietā T-90/10 *Ferriere Nord*/Komisija 2015. gada 20. februārī iesniedza *Ferriere Nord SpA*

(Lieta C-88/15 P)

(2015/C 146/30)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Ferriere Nord SpA* (pārstāvji – *W. Viscardini, G. Donà,* advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— galvenokārt – atcelt Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2014. gada 9. decembra spriedumu lietā T–90/10, ciktāl ar to ir noraidīts *Ferriere Nord* galvenais prasījums pilnībā atcelt Eiropas Komisijas 2009. gada 30. septembra Lēmumu C (2009) 7492, galīgā redakcija, kas grozīts ar Eiropas Komisijas 2009. gada 8. decembra Lēmumu C(2009) 9912, galīgā redakcija;

— līdz ar to atcelt minētos Komisijas lēmumus;

— pakārtoti – atcelt Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2014. gada 9. decembra spriedumu lietā T–90/10, ciktāl ar to ir noraidīts *Ferriere Nord* pakārtotais prasījums daļēji atcelt Eiropas Komisijas 2009. gada 30. septembra Lēmumu C (2009) 7492, galīgā redakcija, kas grozīts ar Eiropas Komisijas 2009. gada 8. decembra Lēmumu C(2009) 9912, galīgā redakcija, un tādējādi veikto naudas soda samazinājumu;

— līdz ar to daļēji atcelt minētos Komisijas lēmumus un noteikt lielāku (salīdzinājumā ar Vispārējās tiesas jau noteikto) naudas soda samazinājumu;

— jebkurā gadījumā piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

I Acīmredzama faktu un pierādījumu sagrozīšana attiecībā uz Komisijas pilnvaru uzlikt sodu *Ferriere Nord* neesamību, kas ir redzama no lietas materiāliem – Prettiesiska pretrunu Komisijas lēmuma pamatojumā neidentificēšana un pamatojuma nenorādīšana – Noteikumu par pierādīšanas pienākumu pārkāpums

II Regulas Nr. 1/2003 ([1]) 27. panta pārkāpums tādēļ, ka iepriekš nav paziņots jauns "Paziņojums par iebildumiem" – Tiesiskās paļāvības principa pārkāpums – Acīmredzama faktu un pierādījumu sagrozīšana, kas ir redzama no lietas materiāliem – Tiesību uz aizstāvību pārkāpums – Pamatojuma nenorādīšana – Tiesību uz uzklausīšanas amatpersonas veiktu uzklausīšanu pārkāpums

III Komisijas reglamenta (un tādējādi Savienības primāro un atvasināto tiesību daudzvalodības jomā) pārkāpums tādēļ, ka uzklausīšanas amatpersonas galīgais ziņojums autentiskajā valodā bija vēlāks par Komisāru kolēģijas 2009. gada 30. septembrī pieņemto lēmumu

IV *Ferriere Nord* dalības aizliegtajā vienošanās ilgums – Kļūdas tiesību piemērošanā, novērtējot faktus: pierādījumu sagrozīšana – Vispārējo principu par pierādīšanas pienākumu un *in dubio pro reo* pārkāpums– Pretruna pamatojumā

V Samērīguma principa pārkāpums, nosakot *Ferriere Nord* uzliktā naudas soda pamatsummu, ņemot vērā aizliegtās vienošanās smagumu un ilgumu – Vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums – Pamatojuma nenorādīšana

VI Acīmredzama kļūda (vai vismaz nepārprotama neprecizitāte) aprēķinā attiecībā uz *Ferriere Nord* piešķirto naudas soda samazinājumu – Kļūdaina neierobežotas kompetences izmantošana – Pamatojuma nenorādīšana

VII Naudas soda pamatsummas palielinājuma saistībā ar recidīvu prettiesiskums tiesību uz aizstāvību pārkāpuma dēļ

VIII Naudas soda pamatsummas palielinājuma saistībā ar recidīvu prettiesiskums pagājušā laika ilguma dēļ

IX Naudas soda pamatsummas palielinājuma saistībā ar recidīvu prettiesiskums samērīguma principa pārkāpuma dēļ

([1]) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2014. gada 9. decembra spriedumu lietā T-83/10 *Riva Fire*/Komisija 2015. gada 24. februārī iesniedza *Riva Fire SpA*, likvidācijas procesā

(Lieta C-89/15 P)

(2015/C 146/31)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Riva Fire SpA*, likvidācijas procesā (pārstāvji – *M. Merola, M. Pappalardo, T. Ubaldi, M. Toniolo*, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— galvenokārt – atcelt pārsūdzēto spriedumu. ciktāl tajā nospriests, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesības uz aizstāvību nav pārkāptas, un tādējādi pilnībā atcelt apstrīdēto lēmumu;

— pakārtoti – atcelt Vispārējās tiesas spriedumu tiktāl, ciktāl tajā noteikts apelācijas sūdzības iesniedzējai uzliktā naudas soda samazinājums par 3 %, un tādējādi, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 ([1]) 31. pantā Tiesai atzīto neierobežoto kompetenci, samazināt likvidācijas procesā esošajai sabiedrībai *Riva Fire S.p.A.* uzlikto naudas sodu par maksimālo summu, kādu Tiesa uzskatītu par atbilstošu, vai nosūtīt lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējai tiesai;

— jebkurā gadījumā piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp saistībā ar tiesvedību Vispārējā tiesā;

— vajadzības gadījumā – atzīt, ka ar tiesvedību Vispārējā tiesā ir pārkāpta Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otrā daļa un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas (ECPAK) 6. panta 1. punkts, jo ir pārkāpts noteikums par tiesvedības saprātīgu ilgumu.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam likvidācijas procesā esošā sabiedrība *Riva Fire S.p.A.* izvirza četrus pamatus.

1. **Pirmais pamats: kļūda tiesību piemērošanā un pārsūdzētā sprieduma nepietiekams un pretrunīgs pamatojums, novērtējot Komisijas Regulā (EK) Nr. 773/2004 ([2]) paredzēto procesuālo tiesību normu un apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesību uz aizstāvību pārkāpumu**

Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka nav atbilstošs salīdzinājums, ko likvidācijas procesā esošā sabiedrība *Riva Fire S.p.A.* ir veikusi starp apstrīdēto lēmumu un 2002. gadā Komisijas pieņemto lēmumu, un secinot, ka Komisijai nebija pienākuma pieņemt jaunu paziņojumu par iebildumiem, lai ieinteresētajiem uzņēmumiem ļautu izteikties par apstrīdētajiem faktiem.

2. **Otrais pamats: kļūda tiesību piemērošanā un pārsūdzētā sprieduma nepietiekams un pretrunīgs pamatojums attiecībā uz naudas soda galīgā apmēra noteikšanu**

No jauna nosakot naudas soda apmēru, Vispārējā tiesa ir divējādā ziņā kļūdaini īstenojusi savu neierobežoto kompetenci:

i) pirmkārt, no pārsūdzētā sprieduma pamatojuma nav iespējams pārliecināties, vai, samazinot naudas soda apmēru par 3 %, tiesneši ir pienācīgi ņēmuši vērā to, ka pārkāpums, kurā bija vainojama sabiedrība, bija īsāks un mazāk smags;

ii) otrkārt, pārsūdzētais spriedums ir pretrunīgs un tajā ir pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā, ciktāl ar to uz likvidācijas procesā esošo sabiedrību *Riva Fire S.p.A.* ir attiecināta atbildība par darbībām, kuras veikuši citi uzņēmumi laikposmā no 1997. gada 25. novembra līdz 1998. gada 30. novembrim, un netieši šī atbildība attiecināta uz šo sabiedrību naudas soda noteikšanas mērķiem.

3. **Trešais pamats: pretrunas un kļūda tiesību piemērošanā sprieduma daļā, kurā Vispārējā tiesa ir atzinusi, ka *Riva* piedalījās nolīgumā no 1998. gada decembra, un tādējādi ieskaitīja šo aizliegtās vienošanās daļu naudas soda apmēra noteikšanas mērķiem**

Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka likvidācijas procesā esošā sabiedrība *Riva Fire S.p.A.* bija iesaistīta 1998. gada nolīgumā par pārdošanas kvotām, nepiešķirdama nozīmi tam, ka šī nolīguma rašanās laikposmā šī sabiedrība bija norobežojusies no aizliegtās vienošanās, kuras ietvaros iekļaujas iepriekš minētais nolīgums. Šī kļūda tiesību piemērošanā ietekmēja naudas soda pamatsummas noteikšanu attiecībā uz likvidācijas procesā esošās sabiedrības *Riva Fire S.p.A.* pārkāpuma smaguma un ilguma noteikšanu.

4. **Ceturtais pamats: pamatojuma nenorādīšana attiecībā uz šīs sabiedrības vadības iesaistīšanās ietekmi uz naudas soda sākumsummas palielinājumu**

Vispārējā tiesa neizskaidro, no kādiem apstākļiem tā varēja secināt, ka likvidācijas procesā esošās sabiedrības *Riva Fire S.p.A.* vadības iesaistīšanās nebija noteicošs apstāklis naudas soda sākumsummas palielināšanas mērķiem. Ja Vispārējā tiesa būtu noteikusi, ka likvidācijas procesā esošajai sabiedrībai *Riva Fire S.p.A.* uzliktā naudas soda sākumsummai piemērotais reizinātājs tika noteikts arī uzņēmuma vadības iesaistīšanās dēļ, tai būtu bijis jāatceļ Komisijas lēmums un tādējādi jāsamazina naudas soda apmērs.

([1]) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L, 1. lpp.).

([2]) Komisijas 2004. gada 7. aprīļa Regula (EK) Nr. 773/2004 par lietas izskatīšanu saskaņā ar EK Līguma 81. un 82. pantu, ko vada Komisija (OV L 123, 18. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 12. decembra spriedumu lietā T-544/08 *Hansen & Rosenthal KG* un *H & R Wax Company Vertrieb GmbH*/Eiropas Komisija 2015. gada 24. februārī iesniedza *Hansen & Rosenthal KG* un *H & R Wax Company Vertrieb GmbH*

(Lieta C-90/15 P)

(2015/C 146/32)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *Hansen & Rosenthal KG, H & R Wax Company Vertrieb GmbH* (pārstāvji – *J. L. Schulte, M. Dallmann* un *K. M. Künstner, Rechtsanwälte*)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

— pilnībā vai daļēji atcelt Vispārējās tiesas 2014. gada 12. decembra spriedumu lietā T-544/08 *Hansen & Rosenthal KG* un *H & R Wax Company Vertrieb GmbH*/Eiropas Komisija;

— pamatojoties uz Vispārējai tiesai pieejamo informāciju, pilnībā vai daļēji atcelt Eiropas Komisijas 2008. gada 1. oktobra lēmuma lietā COMP/39181 – *Sveču vasks* 1. un 2. pantu, ciktāl tie attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzējiem;

— atcelt vai samazināt naudas sodu saskaņā ar LESD 261. pantu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, kā arī tiesvedībā Vispārējā tiesā;

— pakārtoti, atcelt Vispārējās tiesas spriedumu un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai jauna sprieduma taisīšanai, pamatojoties uz Tiesas sniegto juridisko vērtējumu; atcelt vai samazināt naudas sodu saskaņā ar LESD 261. pantu; piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, kā arī tiesvedībā Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēji pavisam izvirza piecus apelācijas pamatus.

Pirmajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo nevainīguma prezumpcijas un lietas taisnīgas izskatīšanas principa pārkāpumu. Tādējādi apelācijas sūdzības iesniedzēji vēršas pret Vispārējās tiesas pieeju, saskaņā ar kuru tā Komisijas lēmumu par naudas soda noteikšanu jau sākotnēji uzskatījusi par pareizu un galīgu, kā rezultātā Komisijas konstatējumu apšaubīšana tikai izsmeļoša apelācijas sūdzības iesniedzēju pierādījuma gadījumā varētu rosināt Komisijas lēmumu vērtēt kā kļūdainu. Kā uzskata apelācijas sūdzības iesniedzēji, tas ir pretrunā gan Pamattiesību hartas 48. panta 1. punktam, skatot kopā ar Pamattiesību hartas 52. panta 3. punktu un ECPAK 6. panta 2. punktu, gan Pamattiesību hartas 47. panta 2. punktam, skatot kopā ar Pamattiesību hartas 52. panta 3. punktu un ECPAK 6. panta 1. punktu.

Otrajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo kļūdu EKL 81. panta (tagad – LESD 101. pants) piemērošanā. Atbilstoši šim pamatam Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā konkurenci ierobežojošo vienošanos aizliegumā subsummējusi rīcību, kas šī aizlieguma sastāvā neietilpst. Turklāt Vispārējā tiesa, prettiesiski neievērojot pierādīšanas pienākumu un pierādījumu novērtēšanas normas, varbūtējos apelācijas sūdzības iesniedzēju pārkāpumus subsummējusi EKL 81. pantam (tagad – LESD 101. pants). Vispārējā tiesa esot pieļāvusi vairākas juridiskas kļūdas, jo tā esot izdarījusi faktiski kļūdainus konstatējumus, sagrozīti atspoguļojusi pierādījumus, juridiski neatbilstoši kvalificējusi pierādījumus, kā arī pārkāpusi nevainīguma prezumpciju un lietas taisnīgas izskatīšanas principu.

Trešajā apelācijas sūdzības pamatā apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējās tiesa esot pārkāpusi sodu tiesiskuma principu un likumdevēja prerogatīvas būtiskos jautājumos (*Wesentlichkeitsvorbehalt*). Tā kā Tiesa un Vispārējā tiesa joprojām uzskata, ka Regulas Nr. 1/2003 ([1]) 23. panta 2. punkta otrajā daļā noteiktā 10 % robeža ir absolūta, nevis indikatīva naudas soda robeža, Savienības tiesībās trūkst ietvara naudas sodu aprēķiniem par EKL 81. panta (tagad – LESD 101. pants) pārkāpumiem. Šāda naudas sodu ietvara noteikšana, pamatojoties uz likumdevēja prerogatīvām būtiskos jautājumos, ir likumdevēja ziņā, ko Komisija nevar aizstāt.

Ceturtajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo vēl citus sodu tiesiskuma principa un atpakaļejoša spēka aizlieguma principa pārkāpumus. Apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda, ka arī Vispārējā tiesa bez naudas soda ietvara nevar noteikt naudas sodu, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā. Turklāt vienkāršā Vispārējās tiesas pārbaudē, vai Komisija ir ievērojusi pati savas pamatnostādnes, apelācijas sūdzības iesniedzēji saskata rīcības brīvības neizmantošanu un līdz ar to Regulas Nr. 1/2003 31. panta pārkāpumu. Visbeidzot apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo atpakaļejoša spēka aizlieguma principa pārkāpumu, jo Vispārējā tiesa ir apstiprinājusi 2006. gada pamatnostādņu naudas sodu noteikšanai piemērošanu faktiskajiem apstākļiem, kas jau pilnībā izbeigušies 2005. gadā.

Piektajā un beidzamajā apelācijas sūdzības pamatā apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo samērīguma principa pārkāpumu. Vispārējā tiesa esot pārkāpusi, pirmkārt, Pamattiesību hartas 49. panta 3. punktu, jo tā apelācijas sūdzības iesniedzējiem esot piemērojusi 17 % koeficientu par pārkāpuma smagumu un iestāšanās maksu. Otrkārt, kļūdas tiesību piemērošanā rezultātā, kvalificējot apelācijas sūdzības iesniedzēju rīcību kā EKL 81. panta 1. punkta (tagad – LESD 101. panta 1. punkts) pārkāpumu, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi arī kļūdu, nosakot apelācijas sūdzības iesniedzēju varbūtējā šīs normas pārkāpuma ilgumu.

([1]) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 25. februārī iesniedza *Gerechtshof Amsterdam* (Nīderlande) – *Kawasaki Motors Europe NV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane*

(Lieta C-91/15)

(2015/C 146/33)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechtshof Amsterdam

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Kawasaki Motors Europe NV*

Atbildētājs: *Inspecteur van de Belastingdienst/Douane*

Prejudiciālie jautājumi

Vai ir spēkā Komisijas 2009. gada 3. novembra Regula (EK) Nr. 1051/2009 ([1]) par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā?"

([1]) OV L 290, 56. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 26. februārī iesniedza *Tribunal de grande instance de Nanterre* (Francija) – *Saint Louis Sucre SA*, kas ir *Saint Louis Sucre SNC* tiesību pārņēmēja/ *Directeur général des douanes et droits indirects*

(Lieta C-96/15)

(2015/C 146/34)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de grande instance de Nanterre

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Saint Louis Sucre SA*, kas ir *Saint Louis Sucre SNC* tiesību pārņēmēja

Atbildētājs: *Directeur général des douanes et droits indirects*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai [Padomes] 2001. gada 19. jūnija Regulas [EK] Nr. 1260/2001 ([1]) 15. panta 2. un 8. punkts, tos piemērojot, ņemot vērā šīs regulas preambulas 9. un 11. apsvērumu, spriedumus *Zuckerfabrik Jülich I un II*, un Kopienas vispārējie nepamatotas iedzīvošanās aizlieguma, samērīguma un brīvības veikt uzņēmējdarbību principi ir jāinterpretē tādējādi, ka cukura ražotājam ir tiesības uz samaksāto ražošanas maksājumu atmaksu, kuri ir samaksāti apmērā, kas atbilst kvotu cukura daudzumam, kurš vēl tika uzglabāts 2006. gada 30. jūnijā, kaut arī ražošanas maksājumu kārtība netika atjaunota spēkā pēc šī datuma ar Padomes 2006. gada 20. februāra Regulu Nr. 318/2006 ([2])?

2) a) Apstiprinošas atbildes gadījumā uz iepriekšējo prejudiciālo jautājumu, vai ražotājiem atmaksājamo ražošanas maksājumu apmērs ir nosakāms vienīgi atbilstoši cukura tonnāžai, kāda tā bija uzkrājumos 2006. gada 30. jūnijā?

   b) Noraidošas atbildes gadījumā uz iepriekšējo prejudiciālo jautājumu, vai cukura tonnāžai, kuru ņem par pamatu maksājumu atmaksas apmēram, ir jābalstās uz starpību Kopienas cukura uzkrājumos laikā no 2001. gada 1. jūlija līdz 2006. gada 30. jūnijam?

3) Vai atmaksājamo maksājumu aprēķins var pamatoti izrietēt no cukura uzkrājuma, kāds ir konstatēts atbildē uz otro prejudiciālo jautājumu, to sareizinot ar vidējajiem svērtajiem "zaudējumiem caurmērā", kādi ir konstatēti TKO 2001./ 2006. gadā, vai arī tas ir aprēķināms citādi un kādā veidā?

4) Apstiprinošas atbildes gadījumā uz iepriekšējiem prejudiciālajiem jautājumiem, vai 2007. gada 19. februāra Regula [EK] Nr. 164/2007, *ar ko 2005./2006. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus cukura nozarē* ([3]), ir spēkā neesoša?

([1]) Padomes 2001. gada 19. jūnija Regula (EK) Nr. 1260/2001 par cukura tirgu kopīgo organizāciju (OV L 178, 1. lpp.).
([2]) Padomes 2006. gada 20. februāra Regula (EK) Nr. 318/2006 par cukura tirgu kopīgu organizāciju (OV L 58, 1. lpp.).
([3]) OV L 51, 17. lpp.

Prasība, kas celta 2015. gada 3. martā – Eiropas Komisija/Rumānija

(Lieta C-104/15)

(2015/C 146/35)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – *L. Nicolae, D. Loma-Osorio Lerena*)

Atbildētāja: Rumānija

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, neveicot pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu sīkputekļu piesārņojumu no *Boşneag* baseina – pagarinājuma, kas pieder pie vara un cinka raktuvēm *Moldomin*, kas atrodas *Moldova Nouă*, Rumānija nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīvas 2006/21/EK par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu un par grozījumiem Direktīvā 2004/35/EK ([1]) 4. pantā un 13. panta 2. punktā paredzētos pienākumus;

— piespriest Rumānijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Komisijas celtā prasība pret Rumāniju ir par to, ka Rumānijas iestādes nav veikušas pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu sīkputekļu piesārņojumu no viena no vara raktuvju dekantēšanas baseiniem.

Komisija apgalvo, ka neveicot pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu cilvēku veselībai un vidi kaitīgā sīkputekļu piesārņojuma izplatīšanos *Boşneag* dekantēšanas baseina – pagarinājuma teritorijā, Rumānija nav izpildījusi Direktīvas 2006/21/EK 4. pantā un 13. panta 2. punktā paredzētos pienākumus. Komisija uzskata, ka Rumānijai ir jānodrošina cilvēku veselības un vides aizsardzība no jebkādas negatīvas ietekmes, pat ja tā var zināmā mērā brīvi izvēlēties konkrēti veicamos pasākumus, ja vien tiek ievērotas direktīvas 4. pantā noteiktās prasības. Tāpat Komisija uzskata, ka ar direktīvas 13. panta 2. punktu kompetentajai iestādei ir noteikts konkrēts pienākums, proti, nodrošināt, ka apsaimniekotāji veic atbilstīgus pasākumus putekļu novēršanai vai mazināšanai.

Šajā lietā Komisija balstās uz Rumānijas vides aizsardzības jomā kompetentās iestādes ziņojumiem, presē rodamo informāciju, kā arī atbildēm, kuras Rumānija sniedza pirmstiesas procedūrā, no kā ierietot, ka *Moldova Nouă* zonā putekļi, kas izdalās no *Boşneag* dekantēšanas baseina – pagarinājuma, rada būtisku piesārņojumu, kam, it īpaši pastiprinoties vējam, ir kaitīga ietekme uz iedzīvotāju veselību un vidi.

Tāpat Komisija uzskata, ka, lai attaisnotu direktīvā tai noteikto pienākumu neizpildi, Rumānija nevarot atsaukties uz tādām pilnībā iekšējām situācijām kā *Moldomin* privatizācija un to, ka pircējs uzņemsies vides aizsardzības pienākumus.

(1) OV L 102, 15. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 4. martā iesniedza *Østre Landsret* (Dānija) – *Kødbranchens Fællesråd acting on behalf of Århus Slagtehus A/S* u.c./*Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Fødevarestyrelsen*

(Lieta C-112/15)

(2015/C 146/36)

Tiesvedības valoda – dāņu

Iesniedzējtiesa

Østre Landsret

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Kødbranchens Fællesråd acting on behalf of Århus Slagtehus A/S, Danish Crown A.m.b.A. Oksekødsdivisionen, Hadsund Kreaturslagteri A/S, Hjalmar Nielsens Eksportslageri A/S, Kjellerup Eksportslagteri A/S, Mogens Nielsen Kreaturslagteri A/S, Vejle Eksportsla A/S*

Atbildētāji: 1. *Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fisker*

2. *Fødevarestyrelsen*

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas Nr. 882/2004 (1) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem, 27. panta 4. panta a) apakšpunkts, lasot to kopsakarā ar tās VI pielikuma 1. un 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstis, nosakot nodevu, ar ko apliek pārtikas uzņēmumus, tajā nedrīkst iekļaut valsts sektora darbinieku – kuri ir pieņemti darbā ar mērķi pabeigt apmācību kursu, kas atbilst "veterinārārsta palīga" specialitātei izvirzītajām prasībām (skat. Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 854/2004 (2), ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu), bet kuri, pirms tikuši uzņemti apmācību kursā, nav veikuši vai apmācību laikā neveic gaļas inspekciju – atalgojuma un mācību izdevumus?

(1) OV 2004 L 165, 1. lpp.
(2) OV 2004 L 139, 206. lpp.

Prasība, kas celta 2015. gada 6. martā – Eiropas Parlaments/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-116/15)

(2015/C 146/37)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji – *F. Drexler, A. Caiola* un *M. Pencheva*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

— rakstveida, mutvārdu procesā un galīgā sprieduma taisīšanai apvienot šo lietu ar lietu, kas reģistrēta ar numuru C-14/15;

— atcelt Padomes 2014. gada 4. decembra Lēmumu 2014/911/ES par to, lai Latvija sāktu daktiloskopijas datu automatizētu apmaiņu ([1]);

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas atbilstoši LESD 263. pantam celtās prasības pamatošanai Eiropas Parlaments izvirza divus pamatus.

Ar pirmo pamatu Parlaments paužuzskatu, ka Padome, pieņemot Lēmumu 2014/911/ES, ir izmantojusi neatbilstošu juridisko pamatu. Saistībā ar šo pirmo pamatu Parlaments savu argumentāciju iedala divās daļās. Parlaments apgalvo, tostarp, ka juridiskais pamats apstrīdētajam lēmumam Padomei bija jāatrod starp LESD tiesību normām un ka Padome, pieņemot Lēmumu 2014/911/ES, katrā ziņā esot pamatojusies uz prettiesisku tiesību normu. Proti, tā esot izmantojusi atvasinātu juridisko pamatu, kas saskaņā ar Tiesas judikatūru pats par sevi ir prettiesiski. Ar šo pamatu Parlaments izvirza iebildi par prettiesiskumu attiecībā uz Lēmuma 2008/615/TI ([2]) 25. panta 2. punktu.

Ar otro pamatu Parlaments Padomei pārmet, ka tā, pieņemot minēto lēmumu, ir piemērojusi kļūdainu lēmumu pieņemšanas procedūru. Parlaments no minētā secina, ka līdz ar to ir ticis pieļauts līgumu un būtisku procedūras noteikumu pārkāpums.

([1]) OV L 360, 28. lpp.
([2]) OV L 210, 1. lpp.

Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 9. decembra rīkojums – Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome, persona, kas iestājusies lietā: Eiropas Komisija

(Lieta C-507/13) ([1])

(2015/C 146/38)

Tiesvedības valoda – angļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

([1]) OV C 359, 7.12.2013.

Tiesas 2015. gada 27. janvāra rīkojums (*Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Openbaar Ministerie/Marc Emiel Melanie De Beuckeleer, Michiel Martinus Zeeuws, Staalbeton* NV/SA

(Lieta C-56/14) ([1])

(2015/C 146/39)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

([1]) OV C 135, 5.5.2014.

Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 10. decembra rīkojums – Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-116/14) ([1])

(2015/C 146/40)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

([1]) OV C 135, 5.5.2014.

Tiesas priekšsēdētāja 2015. gada 23. janvāra rīkojums (*Tribunal d'instance de Dieppe* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Facet SA/Jean Henri*

(Lieta C-225/14) ([1])

(2015/C 146/41)

Tiesvedības valoda – franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

([1]) OV C 223, 14.7.2014.

Tiesas priekšsēdētāja 2015. gada 20. janvāra rīkojums – Eiropas Komisija/Īrija, persona, kas iestājusies lietā: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(Lieta C-236/14) ([1])

(2015/C 146/42)

Tiesvedības valoda – angļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

([1]) OV C 212, 7.7.2014.

Tiesas 2015. gada 14. janvāra rīkojums (*Amtsgericht Rüsselsheim* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Dagmar Wedel, Rudi Wedel/Condor Flugdienst GmbH*

(Lieta C-412/14) ([1])

(2015/C 146/43)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

([1]) OV C 448, 15.12.2014.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2015. gada 17. marta spriedums – *Pollmeier Massivholz*/Komisija

(Lieta T-89/09) ([1])

Valsts atbalsts — Valsts pasākumi, kas attiecas uz kokzāģētavu Hesenes federālajā zemē — Prasība atcelt tiesību aktu — Sūdzības iesniedzējam adresēta vēstule — Nepārsūdzams akts — Nepieņemamība — Lēmums, ar kuru konstatēta valsts atbalsta neesamība — Formālas izmeklēšanas procedūras neuzsākšana — Nopietnas grūtības — Valsts atbalsta elementa aprēķināšana valsts garantijās — Komisijas paziņojums par valsts atbalstu garantiju veidā — Grūtībās nonācis uzņēmums — Valstij piederoša zemesgabala pārdošana — Tiesības uz aizstāvību — Pienākums norādīt pamatojumu

(2015/C 146/44)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG* (Kreicburga, Vācija) (pārstāvji – sākotnēji *J. Heithecker* un *F. von Alemann*, vēlāk *J. Heithecker*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – *C. Urraca Caviedes* un *F. Erlbacher*)

Persona, kas piedalās lietā atbildētājas atbalstam: *Land Hessen* (Vācija) (pārstāvji – *U. Soltész* un *P. Melcher, avocats*)

Priekšmets

par prasību atcelt, pirmkārt, Komisijas 2008. gada 21. oktobra Lēmumu C(2008) 6017, *final*, Valsts atbalsts N 512/2007 – Vācija, *Abalon Hardwood Hessen GmbH*, un, otrkārt, lēmumu, kas, kā apgalvots, ietverts Komisijas 2008. gada 15. decembra vēstulē D/55056 par procedūru valsts atbalsta lietā CP 195/2007 – *Abalon Hardwood Hessen GmbH*

Rezolutīvā daļa:

1) *atcelt Komisijas 2008. gada 21. oktobra Lēmumu C(2008) 6017, final, Valsts atbalsts N 512/2007 – Vācija, Abalon Hardwood Hessen GmbH, ciktāl tajā ir secināts, ka Land Hessen piešķirtās valsts garantijas nav valsts atbalsts EKL 87. panta 1. punkta izpratnē;*

2) *pārējā daļā prasību noraidīt;*

3) *Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG sedz četras piektdaļas savu, četras piektdaļas Eiropas Komisijas un četras piektdaļas Land Hessen tiesāšanās izdevumu;*

4) *Komisija sedz vienu piektdaļu savu un vienu piektdaļu Pollmeier Massivholz tiesāšanās izdevumu;*

5) *Land Hessen sedz vienu piektdaļu savu tiesāšanās izdevumu.*

([1]) OV C 129, 6.6.2009.

Vispārējās tiesas 2015. gada 18. marta spriedums – *Cahier* u.c./Padome un Komisija

(Lietas T-195/11, T-458/11, T-448/12 un T-41/13) ([1])

Ārpuslīgumiskā atbildība — Aizliegums tāda vīna ražotājiem, kas saražots no diviem mērķiem paredzētām vīnogu šķirnēm, pašiem veikt vīna, kas saražots no diviem mērķiem paredzētām vīnogu šķirnēm, ar izcelsmes norādi daudzuma, kas pārsniedz parasti saražoto daudzumu, destilēšanu par spirtu — Valsts iestāžu veikta šā tiesiskā regulējuma piemērošana

(2015/C 146/45)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Jean-Marie Cahier* (*Montchaude*, Francija) un citi prasītāji, kuru vārdi ir norādīti sprieduma pielikumā (pārstāvis – *C.-É. Gudin, avocat*)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – lietās T-195/11 un T-458/11 – sākotnēji *É. Sitbon* un *P. Mahnič Bruni*, vēlāk *É. Sitbon* un *S. Barbagallo*, lietā T-448/12 – sākotnēji *E. Karlsson* un *É. Sitbon*, vēlāk *E. Karlsson* un *A. Westerhof Löfflerová* un visbeidzot *E. Karlsson* un *S. Barbagallo* un lietā T-41/13 – *S. Barbagallo* un *E. Karlsson*) un Eiropas Komisija (pārstāvji – lietā T-195/11 – sākotnēji *D. Bianchi*, *B. Schima* un *M. Vollkommer*, vēlāk *D. Bianchi* un *B. Schima*, lietā T-458/11 – *B. Schima*, lietā T-448/12 – *I. Galindo Martin* un *B. Schima* un lietā T-41/13 – sākotnēji *A. Marcoulli* un *B. Schima*, vēlāk *D. Bianchi*, *B. Schima* un *A. Marcoulli*)

Priekšmets

Prasības atlīdzināt zaudējumus, kas prasītājiem esot nodarīti, Francijā pret viņiem veicot izmeklēšanu un tos notiesājot tādēļ, ka dažādos vīna gados tie nebija izpildījuši obligātās destilēšanas mehānisma prasības, kas ieviestas ar Padomes 1999. gada 17. maija Regulas (EK) Nr. 1493/1999 par vīna tirgus kopīgo organizāciju (OV L 179, 1. lpp.) 28. pantu un kas ieviestas ar Komisijas 2000. gada 25. jūlija Regulu (EK) Nr. 1623/2000, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Regulas (EK) Nr. 1493/1999 par vīna tirgus kopīgo organizāciju ieviešanai, attiecībā uz tirgus mehānismiem (OV L 194, 45. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

1) *apvienot lietas T-195/11, T-458/11, T-448/12 un T-41/13 šā sprieduma taisīšanai;*

2) *prasības noraidīt;*

3) *Jean-Marie Cahier un citi prasītāji, kuru vārdi ir norādīti sprieduma pielikumā, sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas radušies pamatlietā, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;*

4) *Jean-Marie Cahier un citi prasītāji lietā T-195/11 atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kas atteicas uz pagaidu noregulējuma tiesvedību lietā T-195/11 R;*

5) *Francijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.*

([1]) OV C 173, 11.6.2011.

Vispārējās tiesas 2015. gada 17. marta spriedums – *Spa Monopole*/ITSB – *South Pacific Management* ("Manea Spa")

(Lieta T-611/11) ([1])

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes "Manea Spa" reģistrācijas pieteikums — Agrākas Beniluksa vārdiskas un grafiskas preču zīmes "Spa" un agrāka Beniluksa vārdiska preču zīme "LES THERMES DE SPA" — Relatīvi atteikuma pamati — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts

(2015/C 146/46)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV* (*Spa*, Beļģija) (pārstāvji – *L. De Brouwer, E. Cornu* un *E. De Gryse*, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – *A. Folliard–Monguiral*)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *South Pacific Management* (*Papeete*, Taiti, Francija) (pārstāvji – *S. de La Marnierre* un *E. Landon*, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2011. gada 8. septembra lēmumu apvienotajās lietās R 1176/2010–1 un R 1886/2010–1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA*/NV un *South Pacific Management*

Rezolutīvā daļa:

1) *atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) 2011. gada 8. septembra lēmumu apvienotajās lietās R 1176/2010–1 un R 1886/2010–1;*

2) *ITSB un South Pacific Management sedz katrs savus tiesāšanās izdevumus, kā arī Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV tiesāšanās izdevumus.*

([1]) OV C 32, 4.2.2012.

Vispārējās tiesas 2015. gada 18. marta spriedums – *IDT Biologika*/Komisija

(Lieta T-30/12) ([1])

Piegāžu publiskā iepirkuma līgumi — Uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūra — Trakumsērgas vakcīnu piegāde Serbijā — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Līguma slēgšanas tiesību piešķiršana citam pretendentam — Atlases kritēriji — Acīmredzama kļūda vērtējumā

(2015/C 146/47)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *IDT Biologika GmbH* (*Dessau-Roßlau*, Vācija) (pārstāvji – sākotnēji *R. Gross* un *T. Kroupa*, vēlāk *R. Gross* un *A. Mekdam*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – *F. Erlbacher* un *T. Scharf*)

Priekšmets

Prasība atcelt Eiropas Savienības delegācijas Serbijas Republikā 2011. gada 5. oktobra lēmumu (OV 2011/S 222–359832), ar kuru nolemts piešķirt līguma *EuropeAid*/130686/C/SUP/RS par trakumsērgas vakcīnu piegādi vakcinēšanas kampaņai Serbijā slēgšanas tiesības konsorcijam sabiedrības *Bioveta a.s.* vadībā, un noraidīt prasītājas piedāvājumu

Rezolutīvā daļa:

1) *prasību noraidīt;*

2) *IDT Biologika GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.*

([1]) OV C 89, 24.3.2012.

Vispārējās tiesas 2015. gada 17. marta spriedums – *RFA International*/Komisija

(Lieta T-466/12) ([1])

Dempings — Krievijas izcelsmes ferosilīcija imports — Pieteikumu par samaksāto antidempinga maksājumu atmaksāšanu noraidījums — Eksporta cenas noteikšana — Viena ekonomiska vienība — Dempinga starpības noteikšana — Tādas metodes piemērošana, kas atšķiras no sākotnējā izmeklēšanā izmantotās — Apstākļu maiņa — Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 9. punkts un 11. panta 9. punkts

(2015/C 146/48)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *RFA International, LP* (Kalgari, Kanāda) (pārstāvis – *B. Evtimov*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāves – *P. Němečková* un *A. Stobiecka-Kuik*)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2012. gada 10. augusta Lēmumus C(2012) 5577 *final*, C(2012) 5585 *final*, C(2012) 5588 *final*, C(2012) 5595 *final*, C(2012) 5596 *final*, C (2012) 5598 *final* un C(2012) 5611 *final* par pieteikumiem atmaksāt antidempinga maksājumus, kas samaksāti par Krievijas izcelsmes ferosilīcija importu, ciktāl ar šiem lēmumiem ir atteikts atmaksāt samaksātos antidempinga maksājumus, izņemot summas, par kurām iesniegtie pieteikumi tika atzīti par nepieņemamiem, jo tie bija iesniegti pēc tiesību aktos noteiktā termiņa beigām

Rezolutīvā daļa:

1) *prasību noraidīt;*

2) *RFA International, LP atlīdzina tiesāšanās izdevumus.*

([1]) OV C 389, 15.12.2012.

Vispārējās tiesas 2015. gada 18. marta spriedums – *Naazneen Investments*/ITSB – *Energy Brands* (“SMART WATER”)

(Lieta T-250/13) ([1])

Kopienas preču zīme — Atcelšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme “SMART WATER” — Faktiska izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. pants

(2015/C 146/49)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Naazneen Investments Ltd* (*Limassol*, Kipra) (pārstāvji – *P. Goldenbaum*, *I. Rohr* un *T. Melchert*, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – *A. Pohlmann*)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Energy Brands, Inc.* (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – *S. Malynicz, barrister*, un *D. Stone, solicitor*)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2013. gada 18. februāra lēmumu lietā R 1101/2011–2 attiecībā uz atcelšanas procesu starp *Energy Brands, Inc.* un *Naazneen Investments Ltd*

Rezolutīvā daļa:

1) *prasību noraidīt;*

2) *Naazneen Investments Ltd atlīdzina tiesāšanās izdevumus.*

([1]) OV C 207, 20.7.2013.

Vispārējās tiesas 2015. gada 18. marta spriedums – *Intermark*/ITSB – *Coca-Cola* ("RIENERGY Cola")

(Lieta T-384/13) ([1])

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes "RIENERGY Cola" reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas grafiska preču zīme "Coca-Cola" un agrāka Kopienas vārdiska preču zīme "COCA-COLA" — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2015/C 146/50)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Intermark Srl* (*Stei*, Rumānija) (pārstāvji – sākotnēji *Á. László*, vēlāk *B. Bozóki*, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji – sākotnēji *A. Pohlmann*, vēlāk *M. Fischer*)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *The Coca-Cola Company* (Atlanta, Džordžija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – *L. Alonso Domingo*, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2013. gada 6. maija lēmumu lietā R 1116/2012–2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *The Coca-Cola Company* un *Intermark Srl*

Rezolutīvā daļa:

1) *prasību noraidīt;*

2) *Intermark Srl atlīdzina tiesāšanās izdevumus.*

([1]) OV C 260, 7.9.2013.

Vispārējās tiesas 2015. gada 19. marta spriedums – *Chin Haur Indonesia*/Padome

(Lieta T-412/13) ([1])

Dempings — Velosipēdu, kas nosūtīti no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, imports — Galīgā antidempinga maksājuma, ko piemēro Ķīnas izcelsmes velosipēdu importam, attiecināšana uz šo importu — Apiešana — Sadarbības neesamība — Regulas (EK) Nr. 1225/2009 13. un 18. pants — Pienākums norādīt pamatojumu — Kļūda vērtējumā

(2015/C 146/51)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Chin Haur Indonesia, PT* (Tanerana, Indonēzija) (pārstāvji – *T. Müller–Ibold* un *F.-C. Laprévote*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – *S. Boelaert*, pārstāve, kurai palīdz *R. Bierwagen*, advokāts)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji – *J.-F. Brakeland* un *M. França*), un *Maxcom Ltd* (Plovdiva, Bulgārija) (pārstāvji – *L. Ruessmann*, advokāts, un *J. Beck, solicitor*)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Padomes 2013. gada 29. maija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 501/2013, ar ko galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 990/2011 noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam, attiecina uz tādu velosipēdu importu, kas nosūtīti no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, neatkarīgi no tā, vai šiem velosipēdiem ir deklarēta Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas vai Tunisijas izcelsme (OV L 153, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

1) *Padomes 2013. gada 29. maija Īstenošanas regulas (ES) Nr. 501/2013, ar ko galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 990/2011 noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam, attiecina uz tādu velosipēdu importu, kas nosūtīti no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, neatkarīgi no tā, vai šiem velosipēdiem ir deklarēta Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas vai Tunisijas izcelsme, 1. panta 1. un 3. punktu atcelt daļā attiecībā uz Chin Haur Indonesia, PT;*

2) *Eiropas Savienības Padome atlīdzina Chin Haur Indonesia tiesāšanās izdevumus un sedz savus tiesāšanās izdevumus pati;*

3) *Eiropas Komisija un Maxcom Ltd sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.*

([1]) OV C 274, 21.9.2013.

Vispārējās tiesas 2015. gada 19. marta spriedums – *City Cycle Industries*/Padome

(Lieta T-413/13) ([1])

Dempings — Velosipēdu, kas nosūtīti no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, imports — Galīgā antidempinga maksājuma, ko piemēro Ķīnas izcelsmes velosipēdu importam, attiecināšana uz šo importu — Apiešana — Sadarbības neesamība — Regulas (EK) Nr. 1225/2009 13. pants — Pienākums norādīt pamatojumu — Kļūda vērtējumā — Vienlīdzīga attieksme — Piekļuve lietas materiāliem

(2015/C 146/52)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *City Cycle Industries* (Kolombo, Šrilanka) (pārstāvji – *T. Müller-Ibold* un *F.-C. Laprévote*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – *S. Boelaert*, pārstāvis, kam palīdz *R. Bierwagen* un *C. Hipp*, advokāti)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji – *J.-F. Brakeland* un *M. França*) un *Maxcom Ltd* (Plovdiva, Bulgārija) (pārstāvji – *L. Ruessmann*, advokāts, un *J. Beck, solicitor*)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Padomes 2013. gada 29. maija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 501/2013, ar ko galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 990/2011 noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam, attiecina uz tādu velosipēdu importu, kas nosūtīti no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, neatkarīgi no tā, vai šiem velosipēdiem ir deklarēta Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas vai Tunisijas izcelsme (OV L 153, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

1) *Padomes 2013. gada 29. maija Īstenošanas regulas (ES) Nr. 501/2013, ar ko galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 990/2011 noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam, attiecina uz tādu velosipēdu importu, kas nosūtīti no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, neatkarīgi no tā, vai šiem velosipēdiem ir deklarēta Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas vai Tunisijas izcelsme, 1. panta 1. un 3. punktu atcelt daļā attiecībā uz City Cycle Industries;*

2) *Eiropas Savienības Padome atlīdzina City Cycle Industries tiesāšanās izdevumus un sedz savus tiesāšanās izdevumus pati;*

3) *Eiropas Komisija un Maxcom Ltd sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.*

(1) OV C 274, 21.9.2013.

Prasība, kas celta 2015. gada 12. februārī – *Alsharghawi*/Padome

(Lieta T-66/15)

(2015/C 146/53)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Bashir Saleh Bashir Alsharghawi* (Johannesburga, Dienvidāfrika) (pārstāvis – *É. Moutet, avocat*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atzīt un nospriest, ka Padome, nepārskatot prasītāja situāciju, nav izpildījusi LESD paredzētos pienākumus;

— dot Padomei rīkojumu pārskatīt prasītāja situāciju;

— piespriest Padomei segt ne tikai pašai savus, bet arī atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītājs izvirza tikai vienu pamatu, norādīdams, ka atstājot bez ievērības viņa pieteikumu pārskatīt lietu, Padome nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir jāpilda saskaņā ar Eiropas Savienības tiesisko regulējumu un judikatūru.

Prasība, kas celta 2015. gada 18. februārī – *KENUP Foundation* u.c./*EIT*

(Lieta T-76/15)

(2015/C 146/54)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *KENUP Foundation* (*Kalkara*, Malta), *Candena GmbH* (*Lüneburg*, Vācija), *Center odličnosti za biosenzoriko, instrumentacijo in procesno kontrolo* (*CO BIK*) (*Ajdovščina*, Slovēnija) un *Evotec AG* (Hamburga, Vācija) (pārstāvji – *U. Soltész, C. Wagner* un *H. Weiß*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūts (*EIT*)

Prasītāju prasījumi:

— atcelt Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūta 2014. gada 9. decembra lēmumus par zināšanu un inovāciju kopienu izveidošanu (02008.EIT.2014.LEIT.GB) un par *KENUP* priekšlikuma, kas paziņots ar 2014. gada 10. decembra vēstuli, noraidīšanu (012234.EIT.D.2014.MK), un

— piespriest *EIT* atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza deviņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētos lēmumus par *KENUP* priekšlikuma noraidīšanu nav pieņēmusi kompetentā ES iestāde.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka *EIT*, pieņemot apstrīdētos lēmumus, nav īstenojis piemērojamo atlases procedūru.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, nepaziņojot lēmumu par izveidošanu prasītājiem, *EIT* nav norādījis pamatojumu.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots – ar to, ka *KENUP* priekšlikumu vērtēja *EIT* ārējais eksperts, ir pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots – ar to, ka *KENUP* priekšlikumu vērtēja *EIT* ārējais eksperts, ir pārkāpts pārskatāmības princips un pienākums norādīt pamatojumu.

6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots – ar to, ka *KENUP* priekšlikumu vērtēja *EIT* ārējais eksperts, ir pārkāpti piedalīšanās programmā *Horizon 2020* noteikumi par ētikas pārbaudi.

7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots – tas, ka *KENUP* priekšlikumu vērtēja *EIT* ārējais eksperts, ietver acīmredzamas kļūdas priekšlikuma vērtējumā.

8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots, ka *EIT* eksperti un *EIT* valdes locekļi, kas ir iesaistīti atlases procedūrā, kurā tika pieņemts apstrīdētais lēmums, atradās interešu konflikta situācijā ar Eiropas Savienības interesēm.

9. Ar devīto pamatu tiek apgalvots, ka ar *EIT* 2014. gada uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus Zināšanu un inovāciju kopienu (ZIK) atlasei ir pārkāpti ZIK atlases procedūras procesuālie noteikumi.

Prasība, kas celta 2015. gada 6. martā – Slovēnija/Komisija

(Lieta T-118/15)

(2015/C 146/55)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Slovēnijas Republika (pārstāvis – *L. Bembič, državni pravobranilec*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2014. gada 19. decembra Īstenošanas lēmumu 2014/950/ES, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 10135) (OV L 369, 24.12.2014., 71. lpp.), ciktāl tas attiecas uz Slovēnijas Republiku, proti, ciktāl tas attiecas uz finanšu korekciju EUR 8 700 815,25 apmērā, kas tika veikta, ņemot vērā konstatēto pārkāpumu attiecībā uz 2009. finanšu gadu saistībā cukura nozares pārstrukturēšanas fonda pasākumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pakārtoti, ja Vispārējā tiesa neapmierinātu Slovēnijas Republikas iepriekš minēto prasījumu, prasītāja lūdz Vispārējo tiesu:

— atcelt Komisijas 2014. gada 19. decembra Īstenošanas lēmumu 2014/950/ES, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 10135) (OV L 369, 24.12.2014., 71. lpp.), ciktāl tas attiecas uz Slovēnijas Republiku, proti, ciktāl tas attiecas uz finanšu korekciju EUR 8 700 815,25 apmērā, kas tika veikta, ņemot vērā konstatēto pārkāpumu attiecībā uz 2009. finansu gadu saistībā cukura nozares pārstrukturēšanas fonda pasākumu, summas, kas pārsniedz EUR 4 350 407,62, apmērā;

— piespiest katram lietas dalībniekam segt savus tiesāšanās izdevumus pašam.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir ticis kļūdaini piemērots LESD vai arī ar tā piemērošanu saistīts tiesību noteikums, ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, ir norādīts nepietiekams lēmuma pamatojums un ir ticis pārkāpts sacīkstes princips.

Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka Komisija ir kļūdaini konstatējusi, ka silosi ir neatņemama ražošanas iekārtu sastāvdaļa un ka prasītājai tie tādējādi bija jādemontē atbilstoši visaptverošam restrukturizācijas plānam.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots tiesiskuma, lojālas sadarbības, tiesiskās paļāvības aizsardzības, kā arī *patere legem quam ipse fecisti* principu pārkāpums.

Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka strīdīgo finanšu korekciju nebūtu bijis jāveic un ar Komisijas apstrīdēto lēmumu saistītā lieta nebūtu radusies, ja Komisija pirms 2008. gada 8. augusta – datums, kad prasītāja apstiprināja restrukturizācijas plāna grozījumus attiecībā uz silosu saglabāšanu – būtu atbildējusi uz prasītājas rakstveidā uzdoto jautājumu par konkrētu konstrukciju saglabāšanu, ja tā būtu grozījusi un papildinājusi Regulu (EK) Nr. 968/2006 ([1]), ja pēc paziņojuma par restrukturizācijas plāna grozījumiem saņemšanas tā būtu informējusi prasītāju par apgalvoto pārkāpumu attiecībā uz silosu saglabāšanu vai ja tā būtu rakstveidā informējusi visas dalībvalstis par attiecīgo tiesību aktu neskaidro noteikumu interpretāciju.

([1]) Komisijas 2006. gada 27. jūnija Regula (EK) Nr. 968/2006, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 320/2006, ar ko nosaka pagaidu shēmu cukura rūpniecības restrukturizācijai Kopienā (OV L 176, 32. lpp.).

Vispārējās tiesas 2015. gada 5. marta rīkojums – *Générations futures*/Komisija

(Lieta T-458/12) ([1])

(2015/C 146/56)

Tiesvedības valoda – franču

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

([1]) OV C 389, 15.12.2012.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 17. marta spriedums – AX/ECB

(Lieta F-73/13) ([1])

Civildienests — ECB darbinieki — Disciplinārlieta — Disciplinārsods — Atlaišana — Tiesības uz aizstāvību — Piekļuve disciplinārlietas materiāliem — Piekļuve informācijai un dokumentiem par citiem dienestiem — Saprātīgs termiņš — Disciplinārās komitejas sastāva tiesiskums — Disciplinārās komitejas konsultatīvā loma — Smagāks sods salīdzinājumā ar ieteikto — Pienākums norādīt pamatojumu — Dienesta vadīšana — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Soda samērīgums — Atbildību mīkstinoši apstākļi — Atbildību pastiprinoši apstākļi — Iebilde par prettiesiskumu

(2015/C 146/57)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *AX* (pārstāve – *L. Levi*, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka (pārstāvji – *M. López Torres* un *E. Carlini*, un *B. Wägenbaur*, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu atlaist no darba prasītāju pēc disciplinārlietas, kas ierosināta par nopietnu pārkāpumu, un atlīdzināt iespējami ciesto morālo kaitējumu

Rezolutīvā daļa:

1) *prasību noraidīt;*

2) *AX sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina Eiropas Centrālās bankas tiesāšanās izdevumus.*

([1]) OV C 274, 21.9.2013., 33. lpp.

Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums – *Gyarmathy/FRA*

(Lieta F-97/13) ([1])

Civildienests — Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras personāls — Pagaidu darbinieki — Pieņemšana darbā — Paziņojums par vakanci — Kandidatūras noraidīšana

(2015/C 146/58)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Valéria Anna Gyarmathy* (*Györ*, Ungārija) (pārstāvji – *L. Levi* un *M. Vandenbussche*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra (pārstāvji – *M. Kjærum*, pārstāvis, un *B. Wägenbaur*, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu iecelt citu pretendentu "*Senior Programme Manager*" amatā un neiecelt prasītāju paziņojumā par vakanci minētajā otrajā amatā.

Rezolutīvā daļa:

1) *prasību noraidīt;*

2) *Valéria Anna Gyarmathy sedz savus un atlīdzina Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras tiesāšanās izdevumus.*

([1]) OV C 85, 22.3.2014., 26. lpp.

Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2015. gada 18. marta spriedums – *Rajala*/ITSB

(Lieta F-24/14) ([1])

Civildienests — Ierēdņi — Novērtējums — Novērtējuma ziņojums — Snieguma vispārējs vērtējums — Saskaņotība

(2015/C 146/59)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Tuula Rajala* (*El Campello*, Spānija) (pārstāvis – *H. Tettenborn*, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – *M. Paolacci*)

Priekšmets

Prasība atcelt prasītājas novērtējuma ziņojumu par periodu no 2011. gada 1. oktobra līdz 2012. gada 31. decembrim

Rezolutīvā daļa:

1) *prasību noraidīt;*

2) *T. Rajala sedz pusi no saviem tiesāšanās izdevumiem pats;*

3) *Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina pusi no T. Rajala tiesāšanās izdevumiem.*

([1]) OV C 175, 10.6.2014., 55. lpp.

Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2015. gada 18. marta spriedums – *DK*/EĀDD

(Lieta F-27/14) ([1])

Civildienests — EĀDD darbinieki — Ierēdnis — Disciplinārlieta — Atstādināšana no amata bez pensijas tiesību samazinājuma — Civildienesta noteikumu IX pielikuma 25. pants — Notiekošs kriminālprocess — Iecēlējinstitūcijai un krimināltiesai iesniegto faktu identiskums

(2015/C 146/60)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: DK (pārstāvis – *S. Orlandi, avocat*)

Atbildētāja: Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD) (pārstāvji – *S. Marquardt* un *M. Silva*)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu, ar kuru prasītājs 2014. gada 1. februārī tika atstādināts no amata bez pensijas tiesību samazinājuma, pamatojoties uz disciplinārlietu, kas tika ierosināta pēc tam, kad valsts iestādes prasītāju apsūdzēja par krāpniecību saistībā ar Eiropas publisko iepirkumu, dokumentu viltošanu un viltotu dokumentu izmantošanu, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un korupciju

Rezolutīvā daļa:

1) *atcelt 2014. gada 16. janvāra lēmumu, ar kuru Eiropas Ārējās darbības dienests ir atcēlis DK no amata bez viņa pensijas tiesību samazinājuma;*

2) *Eiropas Ārējās darbības dienests sedz savus un atlīdzina visus DK tiesāšanās izdevumus.*

([1]) OV C 184, 16.6.2014., 43. lpp.

Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2015. gada 18. marta spriedums – *Ribeiro Sinde Monteiro*/EĀDD

(Lieta F-51/14) ([1])

Civildienests — EĀDD personāls — Ierēdnis — Paaugstināšana amatā — Civildienesta noteikumu 43. pants un 45. panta 1. punkts — Visu amatā paaugstināmo ierēdņu nopelnu salīdzinošs izvērtējums — EĀDD dienestu ieteiktie ierēdņi un ierēdņi, kuriem ieteikuma nav — Novērtējuma ziņojumu ņemšana vērā — Vienīgi burtiski vērtējumi

(2015/C 146/61)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Manuel Jaime Ribeiro Sinde Monteiro (Brisele, Beļģija) (pārstāvji – sākotnēji *D. de Abreu Caldas, M. de Abreu Caldas* un *J.-N. Louis*, advokāti, vēlāk *J.-N. Louis*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD) (pārstāvji – *S. Marquardt* un *M. Silva*)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu nepaaugstināt prasītāju amatā AST 3 pakāpē 2013. gada amatā paaugstināšanas ietvaros un piespriest apgalvotā morālā kaitējuma atlīdzību

Rezolutīvā daļa:

1) *atcelt Eiropas Ārējās darbības dienesta iecēlējiestādes 2013. gada 9. oktobra lēmumu, ar kuru 2013. gada amatā paaugstināšanas ietvaros izveidots amatā paaugstināto ierēdņu saraksts, ciktāl tajā nav iekļauts M. J. Ribeiro Sinde Monteiro vārds;*

2) *izbeigt tiesvedību par prasību pārējā daļā;*

3) *Eiropas Ārējās darbības dienests sedz savus un atlīdzina M. J. Ribeiro Sinde Monteiro tiesāšanās izdevumus.*

([1]) OV C 292, 1.9.2014., 62. lpp.

Civildienesta tiesas (viena tiesneša palāta) 2015. gada 24. marta spriedums – *Maggiulli*/Komisija

(Lieta F-61/14) ([1])

Civildienests — Paaugstināšana amatā — 2013. gada paaugstināšana amatā — Lēmums par nepaaugstināšanu amatā — Salīdzinošs nopelnu vērtējums

(2015/C 146/62)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Carola Maggiulli* (Brisele, Beļģija) (pārstāvis – *A. Salerno*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – *C. Berardis-Kayser* un *G. Berscheid*)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu nepaaugstināt prasītāju AD 13 pakāpē 2013. gada paaugstināšanas amatā ietvaros.

Rezolutīvā daļa:

1) *prasību noraidīt;*

2) *C. Maggiulli sedz savus un atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.*

([1]) OV C 421, 24.11.2014, 61. lpp.

Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2015. gada 19. marta rīkojums – *Marcuccio*/Komisija

(Lieta F-58/13) ([1])

Aizliegums lietas dalībnieka pārstāvim piedalīties tiesvedībā — Jauna pārstāvja neizraudzīšana — Prasītājs, kurš vairs neatbild uz Civildienesta tiesas lūgumiem — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2015/C 146/63)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Luigi Marcuccio* (Trikaze, Itālija) (pārstāvis – *A*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – *C. Berardis-Kayser* un *G. Gattinara*)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu, ar kuru noraidīts prasītāja lūgums saņemt zaudējumu atlīdzību par to, ka atbildētāja ir nosūtījusi vēstuli attiecībā uz prasītāju advokātam, kurš viņu nepārstāv, un tādējādi ir pārkāpusi viņa tiesības uz privāto dzīvi

Rezolutīvā daļa:

1) *izbeigt tiesvedību par prasību lietā F-58/13 Marcuccio/Komisija;*

2) *M. Marcuccio sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.*

([1]) OV C 352, 30.11.2013., 26. lpp.

Civildienesta tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2015. gada 19. marta rīkojums – *Marcuccio*/Komisija

(Lieta F-62/13) ([1])

Aizliegums lietas dalībnieka pārstāvim piedalīties tiesvedībā — Jauna pārstāvja neizraudzīšanās — Prasītājs, kurš ir pārtraucis atbildēt uz Civildienesta tiesas lūgumiem — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2015/C 146/64)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Luigi Marcuccio* (*Tricase*, Itālija) (pārstāvis – *A.*, advokats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – *C. Berardis-Kayser* un *G. Gattinara*)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu par summas EUR 500 apmērā un piecu summu EUR 504,67 apmērā atvilkšanu no prasītāja invaliditātes pabalsta attiecīgi par mēnešiem no 2012. gada jūlija līdz 2012. gada decembrim

Rezolutīvā daļa:

1) *izbeigt tiesvedību lietā F-62/13, Marcuccio/Komisija pirms sprieduma taisīšanas;*

2) *L. Marcuccio sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.*

(1) OV C 352, 30.11.2013., 26. lpp.

Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2015. gada 19. marta rīkojums – *Marcuccio*/Komisija

(Lieta F-65/13) (1)

Aizliegums lietas dalībnieka pārstāvim piedalīties tiesvedībā — Jauna pārstāvja neizraudzīšanās — Prasītājs, kurš ir pārtraucis atbildēt uz Civildienesta tiesas lūgumiem — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2015/C 146/65)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Luigi Marcuccio* (*Tricase*, Itālija) (pārstāvis – *A.*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – *C. Berardis-Kayser* un *G. Gattinara*)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu noraidīt prasītāja Komisijai iesniegto prasību izmaksāt viņam summu EUR 10 000 apmērā kā atlīdzību par kaitējumu, kas esot nodarīts, nosūtot viņam vēstuli, ar kuru viņš ticis informēts tostarp par to, ka Komisija ir veikusi viņa pieteikumu par izdevumu atlīdzību, kā tas bija piespriests Komisijai, ieskaitu, dzēšot tos ar summām, kuras viņš bija parādā Komisijai

Rezolutīvā daļa:

1) *izbeigt tiesvedību lietā F-65/13 Marcuccio/Komisija pirms sprieduma taisīšanas;*

2) *L. Marcuccio sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.*

(1) OV C 377, 21.12.2013., 24. lpp.

Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2015. gada 19. marta rīkojums – *Marcuccio*/Komisija

(Lieta F-89/13) (1)

(Aizliegums lietas dalībnieka pārstāvim piedalīties tiesvedībā — Jauna pārstāvja neiecelšana — Prasītājs, kas pārstājis atbildēt uz Civildienesta tiesas aicinājumiem — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2015/C 146/66)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Luigi Marcuccio (Trikasa, Itālija) (pārstāvis – *A.*, *avocat*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – *J. Currall* un *G. Gattinara*)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu par trīs ieturējumu EUR 504,67 apmērā veikšanu no prasītāja invaliditātes pabalsta attiecīgi par laikposmu no 2013. gada janvāra līdz martam

Rezolutīvā daļa:

1) *izbeigt tiesvedību par šo prasību lietā F-89/13 Marcuccio/Komisija;*

2) *L. Marcuccio sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.*

([1]) OV C 24, 25.1.2014., 39. lpp.

Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2015. gada 19. marta rīkojums – *Marcuccio*/Komisija

(Lieta F-90/13) ([1])

Aizliegums lietas dalībnieka pārstāvim piedalīties tiesvedībā — Jauna pārstāvja neizraudzīšana — Prasītājs, kurš vairs neatbild uz Civildienesta tiesas lūgumiem — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2015/C 146/67)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Luigi Marcuccio* (Trikaze, Itālija) (pārstāvis – *A.*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – *J. Currall* un *G. Gattinara*)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumus, ar kuriem noraidīti prasītāja lūgumi saņemt zaudējumu atlīdzību par to, ka atbildētāja ir nosūtījusi vēstuli attiecībā uz prasītāju advokātam, kurš viņu nepārstāv, un tādējādi ir pārkāpusi viņa tiesības uz privāto dzīvi

Rezolutīvā daļa:

1) *izbeigt tiesvedību par prasību lietā F-90/13 Marcuccio/Komisija;*

2) *M. Marcuccio sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.*

([1]) OV C 24, 25.1.2014., 40. lpp.

Prasība, kas celta 2015. gada 17. februārī – ZZ/Komisija

(Lieta F-28/15)

(2015/C 146/68)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *ZZ* (pārstāvji – *J.-N. Louis* un *N. de Montigny*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt galīgo lēmumu par prasītāja pensijas tiesību pārskaitīšanu uz Savienības pensiju shēmu, attiecībā uz kuru tiek piemēroti jaunie 2011. gada 3. marta Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkta vispārējie īstenošanas noteikumi (VĪN)

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Komisijas 2014. gada 19. jūnija lēmumu par prasītāja pensijas tiesību, kas iegūtas pirms dienesta uzsākšanas Komisijā, aprēķināšanu;

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2015. gada 17. februārī –ZZ/Kopuzņēmums *ECSEL*

(Lieta F-29/15)

(2015/C 146/69)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *ZZ* (pārstāvis – *Vasileios A.Christianos*, advokāts)

Atbildētājs: Kopuzņēmums *ECSEL*

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atlīdzināt morālo kaitējumu, kas prasītājam esot radies atbildētāja prettiesiskās rīcības dēļ, sagatavojot prasītāja novērtējuma ziņojumu par 2012. gadu

Prasītāja prasījumi:

— piespriest Kopuzņēmumam *ECSEL* atlīdzināt morālo kaitējumu, kas nodarīts visu prasības pieteikumā minēto nelikumīgo darbību dēļ, samaksājot prasītājam četrdesmit tūkstošus euro (EUR 40 000), pieskaitot procentus no sprieduma pasludināšanas dienas līdz minētās summas pilnīgai samaksai;

— piespriest Kopuzņēmumam *ECSEL* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2015. gada 20. februārī – *ZZ/SEAE*

(Lieta F-30/15)

(2015/C 146/70)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *ZZ* (pārstāvji – *S. Orlandi* un *T. Martin, avocats*)

Atbildētājs: Eiropas Ārējās darbības dienests *(SEAE)*

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu izpildīt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas 2014. gada 26. februāra spriedumu lietā F-53/13 *Diamantopoulos/SEAE* nepaaugstināt prasītāju AD 12 pakāpē paaugstināšanas amatā 2012. gadam ietvaros, kā arī atlīdzināt zaudējumus un morālo kaitējumu, kas, kā apgalvots, ir nodarīts.

Prasītāja prasījumi:

— atzīt, ka 2014. gada 29. aprīļa lēmums nepaaugstināt prasītāju AD 12 pakāpē paaugstināšanas amatā 2012. gadam ietvaros ir nelikumīgs;

— piespriest atbildētājai samaksāt prasītājam kompensāciju EUR 25 000 apmērā;

— piespriest *SEAE* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2015. gada 23. februārī – ZZ/Padome

(Lieta F-31/15)

(2015/C 146/71)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *ZZ* (pārstāvis – *M. Verlardo, avocat*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt prasītāja paziņojumu par pensiju par 2014. gada maiju, ciktāl tajā ir iekļauti pensijas pielāgojumi 0 % par 2011. gadu un 0,8 % par 2012. gadu, kā arī prasība atlīdzināt apgalvoto nodarīto materiālo kaitējumu

Prasītāja prasījumi:

— atcelt apstrīdētos lēmumus un, ciktāl nepieciešams, lēmumus, ar kuriem ir noraidītas sūdzības;

— piespriest atbildētājai izmaksāt viņam neizmaksāto atalgojumu, kas atbilst algas un pensiju pielāgojumiem ar 1,7 % likmi 2011. un 2012. gadā, atlīdzinot finansiālos zaudējumus, paaugstināt nokavējuma procentus līdz Eiropas Centrālās bankas likmei sprieduma pasludināšanas dienā, paaugstinot to par 2 punktiem;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2015. gada 23. februārī – ZZ u.c./Padome

(Lieta F-32/15)

(2015/C 146/72)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *ZZ* u.c. (pārstāve – *M. Velardo*, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt prasītāju algas un pensijas izrakstus par 2014. gada maiju, ciktāl tajos ir iekļauta korekcija 0 % apmērā attiecībā uz 2011. gadu un 0,8 % apmērā attiecībā uz 2012. gadu, un sniegt atlīdzinājumu par it kā nodarīto materiālo kaitējumu.

Prasītāju prasījumi:

— atcelt apstrīdētos lēmumus un, ciktāl nepieciešams, lēmumus, ar kuriem noraidītas sūdzības;

— piespriest atbildētājai samaksāt prasītājiem neizmaksātās summas, kas atbilst viņu algu un pensiju korekcijai 1,7 % apmērā par 2011. un 2012. gadu kā atlīdzinājumu par finansiālo materiālo kaitējumu, un nokavējuma procentus par laikposmu no 2011. gada 1. jūlija un 2012. gada 1. jūlija atbilstoši Eiropas Centrālās Bankas noteiktajai procentu likmei, kura paaugstināta par 2 punktiem;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2015. gada 24. februārī – ZZ/Komisija

(Lieta F-35/15)

(2015/C 146/73)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis – *C. Huglo*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt Komisijas lēmumu atstāt bez virzības prasītāja iesniegto palīdzības lūgumu, lai gan attiecībā uz viņu tika veikta izmeklēšana par Kopienas budžeta līdzekļu izsaimniekošanu

Prasītāja prasījumi:

— atcelt iecēlējinstitūcijas 2014. gada 21. novembra lēmumu, kas saņemts 2014. gada 3. decembrī un ar ko noraidīta prasītāja 2014. gada 5. augusta sūdzība Nr. R/865/14;

— piespriest Eiropas Komisijai samaksāt 17 242,51 euro, kas pēc vajadzības pielāgojami;

— piespriest Eiropas Komisijai samaksāt 3 000 euro kā neatlīdzināmos izdevumus, kā arī tiesāšanās izdevumus pilnībā, kas pēc vajadzības pielāgojami.

Prasība, kas celta 2015. gada 27. februārī – ZZ un ZZ/Eiropas Savienības Tiesa

(Lieta F-36/15)

(2015/C 146/74)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: ZZ un ZZ (pārstāvji – *J.-N. Louis, R. Metz, N. de Montigny, D. Verbeke* un *T. Van Lysebeth, avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Tiesa

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumus, ar kuriem ir noteiktas prasītāju tiesības uz ikgadējo ceļa izdevumu atmaksu saskaņā ar Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. pantu, kurā grozījumi izdarīti ar Parlamenta un Padomes 2013. gada 22. oktobra Regulu Nr. 1023/2013, ar ko groza Eiropas Savienības Civildienesta noteikumus un Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību

Prasītāju prasījumi:

— atcelt prasītāju atalgojuma lapas par 2014. gada jūlija mēnesi, ciktāl tajās ceļa izdevuma atmaksai pirmo reizi ir piemērots Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. pants tā versijā, kas ir spēkā kopš 2014. gada 1. janvāra;

— piespriest Eiropas Savienības Tiesai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Civildienesta tiesas 2015. gada 24. marta rīkojums – *BU/EMA*

(Lieta F-97/14) ([1])

(2015/C 146/75)

Tiesvedības valoda – franču

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

([1]) OV C 7, 12.1.2015., 50. lpp.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV